

Antena

la revista de la comunicació local

Nº 9 Abril 1999. Bimestral.

Emili Prado,
catedràtic de
Comunicació de la
UAB: **"Pensar que
les ràdios
municipals ja no
tenen res a
inventar és un
greu error"**

Editorial _____	3
Opinió _____	4
Actualitat _____	6 -13, 17 - 19
A fons _____	14
Tal com som _____	20
Àrea tècnica _____	22
Internet _____	23
Bibliografia _____	23
Producció _____	25
Discografia _____	26
Fòrum @ntena _____	27

La bústia d'Antena local

La revista Antena Local ofereix als seus lectors un servei de bústia. En el número 10 (abril-maig de 1999), la revista publicarà les opinions, suggeriments, queixes i propostes al voltant del món de la comunicació local. Demanem la participació activa de tots els lectors i lectores amb l'objectiu de fer més oberta i plural l'única eina periodística dedicada exclusivament a les ràdios i televisions locals de Catalunya. Podeu adreçar les vostres cartes per correu ordinari a la revista Antena Local (Travesera de Gràcia, 58. 4rt. 1a. 08006 Barcelona), per fax al número 93/414 53 51 o bé per correu electrònic a l'adreça ftubau@catalonia.net.

Telèfons d'interès

Federació d'Organismes i Entitats de
Ràdio Local de Catalunya:

Barcelona (central)	93 200 93 36
Tarragona	977 36 34 05
Lleida	973 73 60 06
Girona	972 29 00 28
Terres de l'Ebre	977 70 42 24

Federació d'Organismes i Entitats de
Televisió Local de Catalunya 93 875 13 31

Federació de Televisions Municipals
de Catalunya 93 683 22 62

Consorti Local i Comarcal
de Comunicació 973 24 92 00 (ext. 156)

Intracatalònia, S.A. 93 414 02 92

Direcció: Francesc Tubau
Redacció: Joana Vallès, Margarida Moles
i Sergi Borges
Col·laboradors: Marc Vila (il·lustrador),
Lluís Bernabé, David González, Robert Mur, David
de Montserrat i Núria Barba
Disseny i compaginació: Míriam Monteys
Correcció lingüística: Sergi Borges
Publicitat i Màrqueting: Joan Brill-i

Adreça redacció i publicitat:
Travessera de Gràcia, 58. 4rt. 1a.
08006 Barcelona
Telèfon: 93 200 93 36
Fax: 93 414 53 51
E-mail: ftubau@catalonia.net

Edita: Federació d'Organismes i Entitats
de Ràdio Local de Catalunya
Passeig de Catalunya, s/n (Centre Cultural)
08760 MARTORELL

Imprimeix: Soler Impressor
Dipòsit legal: B - 8897 - 99

El proper mes de juny els responsables de més de 200 mitjans de comunicació audiovisuals locals de titularitat municipal cobriran, com cada quatre anys, les eleccions municipals sota l'estreta mirada de les forces polítiques de la localitat. Els comicis locals són quelcom més que el fet d'informar sobre un esdeveniment més o menys extraordinari d'àmbit local. Directors i responsables d'informatius són objecte, sovint per aquestes dates, de pressions per part dels diferents grups polítics que concorren a les urnes, i fins i tot és possible que perillin llocs de treball en el cas que hi hagi un canvi de color en el consistori.

És evident que aquesta circumstància està present a totes les convocatòries electorals i afecten a tots els mitjans de comunicació audiovisuals públics, però les ràdios i televisions locals la pateixen d'una forma més acusada.

El sector periodístic està debatent, i posicionant-se, sobre el fet que el nomenament dels directors i responsables dels mitjans audiovisuals públics estigui lligat als períodes electorals. D'aquesta manera cap professional pot desenvolupar plenament la seva tasca si és conscient que la permanència en el càrrec depèn més sovint de la correlació

de forces polítiques governants que de la seva professionalitat.

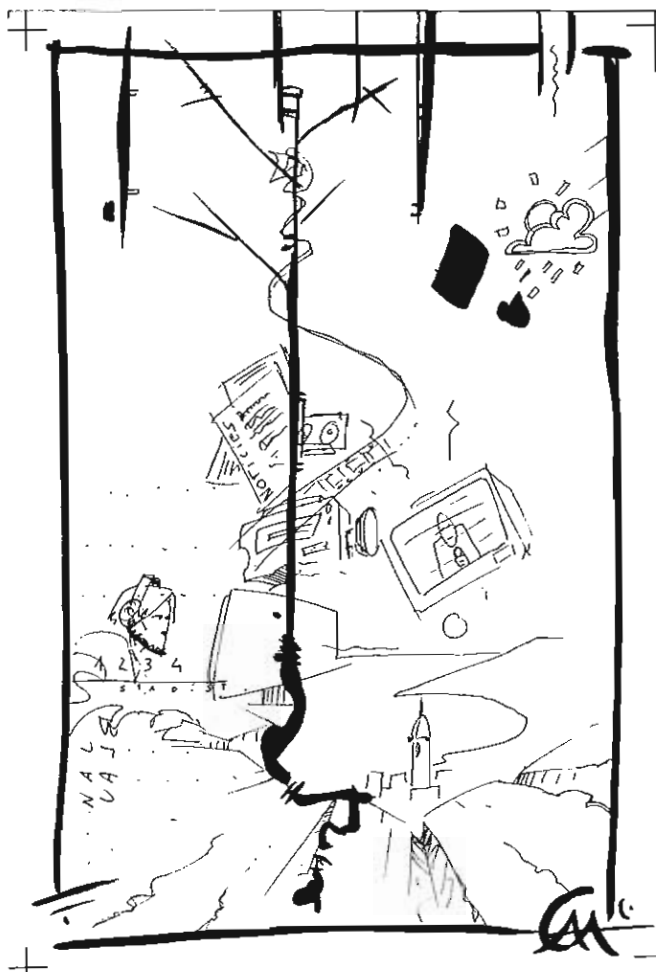
Cal que els responsables polítics o aspirants a càrrecs polítics tinguin respecte cap a la tasca que duen a terme les persones que treballen als mitjans de comunicació locals. Un respecte que ha de ser constant i molt més acurat durant les etapes electorals.

En aquesta mateixa línia, i sense aprofundir massa en el tema, també podríem preguntar-nos si els models de gestió i control dels mitjans de comunicació públics en general, i els locals en particular, són els més escaients. Els mitjans de comunicació més propers al ciutadà haurien de tenir uns òrgans de control més participatius, tant a partir dels representants polítics com a través de les associacions cíviques i socials, entitats culturals o altres formes de participació ciutadana.

Convé recordar que la democràcia la construïm cada dia, plegats. La democràcia no és una propietat exclusiva dels polítics. La democràcia es fa cada dia des de la família, l'escola, el treball, les associacions, els consistoris... i també des dels mitjans de comunicació. I per molts anys!

ANTENA LOCAL

LA VINYETA

Antena Local és la revista de la comunicació local, el reflex del que feu els mitjans de comunicació local i de tot el que us afecta.

Les ràdios i televisions locals sou notícia a Antena Local.

Tots els esdeveniments de les ràdios i televisions locals, notifiqueu-nos-els al telf. 93 200 93 36, o bé a informacio@frtvlcat.org per tal que sigui notícia a Antena Local.

Enguany a Antena Local ens farem ressò dels 20 anys de les emissores municipals. Si teniu informació o documents gràfics d'interès, també ens els podeu fer arribar.

La llei de l'embut

Si fem una revisió panoràmica del conjunt de mitjans de proximitat existents a Catalunya, aquesta enorme munió d'empreses, privades o públiques, que des de fa uns vint anys fan premsa, ràdio i televisió de caràcter local i comarcal, ens podem adonar de seguida que el canal que es troba en un estat més precari és el de la televisió. Aquests dies, a diversos fòrums, hem sentit manta vegades que el problema de la televisió local o de proximitat és que no té un model definit. És possible. Però, em pregunto, qui pot pensar un model, qui el pot concretar? Algú ha pogut experimentar seriosament en televisió de proximitat a Catalunya? Que jo sàpiga només ho han pogut fer els senyors Broggi i Hueriga i la seva BTV. Que ningú se m'enfadi. Des que la televisió de Cardedeu va començar les seves emissions s'han desenvolupat grans projectes, s'han vist programes de gran qualitat en un munt de televisions locals. Els directors i directores de les televisions han tret un gran rendiment als seus minsos pressupostos. El voluntarisme, la imaginació i la il·lusió han superat amb escreix les mancances materials i tècniques. Podem dir que s'han pogut experimentar submodels adequats a un pressupost i a una publicitat, sempre precaris i sense continuïtat. Algú ha disposat dels mil milions /any a fons perdut del senyor Broggi? Jo no crec que el model de BTV sigui l'únic possible, ha estat l'únic que ha tingut pressupost suficient per concretar-se. A banda de l'Ajuntament i la Diputació de Barcelona, hi ha alguna altra institució que pugui plantejar-se aquest pressupost? Alguna altra empresa, pública o privada, podria despreciar un capítol tan important com el de la publicitat, com fa BTV?

Només l'empresa privada, si es donen les condicions, pot plantejar una alternativa. Es donen? La llei Borrell del 95 donava una primàcia a la televisió municipal (a la televisió municipal dels grans municipis. Les petites, immensa majoria a Catalunya, no poden tenir TV de proximitat. La llei els ho permet, l'economia i el seny, no). La privada quedava limitada a una televisió de segon ordre, fent-la gairebé inviable econòmicament, limitada en potència i cobertura. Ha estat la llei de l'embut. Ara CiU i PP negocien una modificació de la llei. Només si surt un acord que permeti la viabilitat econòmica de projectes privats, podem parlar de nous models de televisió de

proximitat a Catalunya. Si les coses no canvien, haurem de continuar parlant de voluntarisme precari o de BTV. El problema de la TV local no és de model, és de garantia jurídica. L'al·legalitat de les televisions locals és un fre, un més, a una deficitària indústria audiovisual catalana. En aquest sentit, cal recordar que en les èpoques de majoria absoluta del PSOE ja es va impedir que Catalunya tingués una televisió privada de cobertura autònoma.

I mentre no arriba l'acord, què passa? Gairebé, el martirologi. Aquella desastrosa llei de l'embut tampoc, i potser millor, no s'ha pogut concretar mai. (Algú s'imagina més de mil cinc-centes televisions locals que en potència podien funcionar a Catalunya? El PP no ha programat mai les freqüències. La Generalitat no ha pogut, doncs, resoldre el concurs obert. L'embut continua fent de les seves. Però la cosa s'ha agreujat en els darrers temps. El PP, mentre negocia amb CiU una modificació de la llei, via Fomento, i a través del secretari Villar, autèntic "torquemada" de l'operació, es dedica a fustigar les televisions locals catalanes a base de sancions i amenaces de tancament. Ho fan per pressionar CiU? No ho sé, l'únic cert és que ho fan. L'acusació dels inspectors de la "Dirección General" a les nostres televisions és, ras i curt, que no tenen freqüència. Jo no te la deixo tenir i t'acuso de que no la tens. Així funciona el sr. Villar. Una altra de les acusacions és la d'interferir el senyal d'altres televisions "legalmente constituidas". És, senzillament, kafkià. Aquestes televisions legalment constituïdes no són altres que les privades espanyoles, posteriors en el temps a la majoria de les televisions locals existents a Catalunya. Més embut. Però les televisions resisteixen, és encomiable la seva voluntat de persistència.

Aquesta situació no pot durar més. Cal que definitivament s'arribi a un acord. Ja fa massa temps que en aquest país tan democràtic, tan constitucional, tan estatutari, s'està conculcant el dret fonamental a la llibertat d'expressió. Embuts! No, gràcies.

XAVIER FORNELLS,
DIRECTOR GENERAL D'INTRACATALUNYA

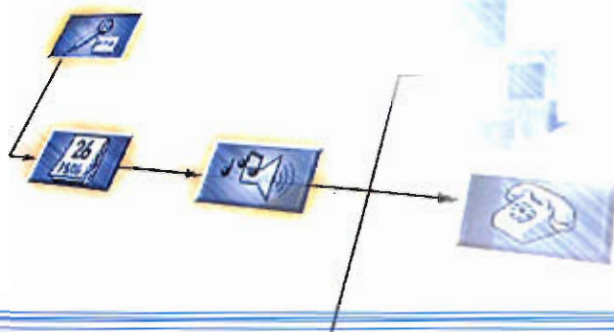
FE D'ERRATES

En el número 8 de la revista *Antena Local*, a l'article d'opinió de Martí Anglada, president del Grup Gaziell, allà on diu "un enfocament més tímidament català" hauria de dir "un enfocament més **nítidament** català". En el mateix article, allà on diu "(quants col·legis -i, sobretot, aspirants a col·legi..." hauria de dir "(quants **col·legiats** -i, sobretot aspirants a **col·legiat**...). Des de la redacció d'*Antena Local* preguem que disculpeu les molèsties.

SISTEMA DE ALMACENAMIENTO Y GESTION DE AUDIO

SISTEMA VIVA NT

4.19

Calidad, fiabilidad, evolución constante y el mejor servicio posventa,

Escuchando las necesidades de nuestros clientes, hemos convertido nuestro Sistema de Almacenamiento y Gestión de Audio en Disco Duro VIVA NT, en el más completo de cuantos se comercializan actualmente, siendo además el único que integra comunicaciones RDSI, agenda de programación automática de eventos, copión programable de continuidad de las emisiones y otras muchas funciones que próximamente presentaremos a nuestros clientes.

**NO CORRA RIESGOS INNECESARIOS
ACIERTE CON VIVA NT.**

91 694 37 11

AGRUPACION DE SERVICIOS Y PRODUCTOS DE AUDIO, S.L.

c/ Trigo, 54 - 2º pl. Centro Empresas, P. I. Polvoranca, 28914 Leganés (Madrid) Tel.: (91) 694 37 11 Fax: (91) 694 24 13 E-mail: comercial@aspa.net www.aspa.net
CATALUNYA: c/Isidre Ribas 1, 43700, EL VENDRELL. Tel.: 608 57 81 17 Fax: 977 66 37 28 E-mail: olivares@deimos.es

SIDA: per a un llenguatge correcte

MARIBEL CAYUELAS

La infecció pel Virus de la Immunodeficiència Humana (VIH) i la Síndrome d'Immunodeficiència Adquirida (SIDA) presenten una realitat que va molt més enllà dels aspectes mèdics o clínics. Les diverses problemàtiques que viuen les persones afectades ens obliguen a estimular la sensibilització pública per tal d'evitar el rebuig de la població en general.

Davant l'allau d'informació que genera l'entorn del VIH i la seva complexitat és fàcil descobrir que no sempre utilitzem els conceptes més correctes a l'hora de parlar de realitats concretes.

Aquest document vol donar algunes orientacions per millorar la qualitat de la informació i no caure en errors, així com potenciar la sensibilització i la utilització del llenguatge correcte.

Mitjans de comunicació, associacions i institucions públiques hem de jugar un paper clau a l'hora d'informar amb rigor sobre aquesta infecció i els seus efectes per tal d'evitar tòpics i la desinformació.

✓ **CONTAGI ≠ TRANSMISSIÓ**

El VIH no es pot contagiar perquè només es poden contagiar aquells virus que són capaços de viure fora d'un organisme viu, per exemple el virus de la grip. Aquest no és, afortunadament, el cas del VIH i per tant hem de parlar de transmissió. A més, aquest terme és més realista i menys sensacionalista i culpabilitzador.

✓ **SIDA ≠ VIH**

La Síndrome d'Immunodeficiència Adquirida és un conjunt de símptomes i malalties oportunistes greus que, en determinats casos, poden dur a la mort a les persones amb les defenses baixes. Al nostre país, arran de la generalització de les teràpies combinades i de la cura que les persones seropositives tenen de la seva malaltia, les xifres de persones amb la Sida han baixat, tot i que això no vol dir que s'hagin reduït el número d'afectats pel Virus d'Immunodeficiència Humana. Ser VIH positiu/va o ser portador/ra del VIH no és el mateix que tenir

la Sida perquè ser portador no té perquè significar estar malalt.

✓ **GRUP DE RISC ≠ PRÀCTICA DE RISC**

Continuar parlant, l'any 1999, de grups de risc només condueix a la marginalització, estigmatització i culpabilització dels integrants d'aquests suposats grups de risc i desprotegeix a les persones teòricament no afectades. Si continuem parlant de població de risc

potenciem la idea de que el més segur és protegir-nos d'aquests col·lectius quan el que és realment útil és evitar les pràctiques de risc. L'important no és el que es fa sinó com es fa.

✓ **CÒCTEL DE FÀRMACS ≠ TERÀPIA COMBINADA**

Prendre fins a 30 pastilles diàries no és el mateix que prendre un còctel a una platja o a la discoteca. Els importants efectes secundaris que tenen aquestes teràpies farmacològiques i l'estrès psicològic que suposa seguir un d'aquests tractaments exigeixen un esforç molt important a les persones afectades i no és just frivoltzar-lo amb la paraula còctel.

✓ **INFECTAT/ADA ≠ MALALT/A ≠ AFECTAT/ADA**

Tot i que mèdicament és correcte la utilització de paraules com infectat o malalt per referir-se a les persones seropositives, ACTUA proposa el terme "afectat" perquè fuig de la passivitat i la dependència que s'entén té un malalt. A més, la infecció només parla d'una realitat, la mèdica, i d'un procés fisiològic, mentre que la paraula afectat també fa relació a l'àmbit laboral, familiar, sexual, en definitiva a uns àmbits afectats pel VIH. ■

No sempre utilitzem els conceptes més correctes al parlar del VIH

DELTA Pro
Audio - Video - Cinema - Informàtica

DISTRIBUÏDORS DE TOT TIPUS DE
SUPORES MAGNÈTICS I DIGITALS
EN LES MILLORS
MARQUES PER A ÀUDIO I VÍDEO
PROFESSIONAL

ENTREGUES LES 24 HORES

Cardener, 53 Locals 1 i 2 - 08024 Barcelona

Tels. i Fax: 908 26 60 36

93 210 58 85

93 210 57 91

E-mail: deltapro@nexus.es

L'IES de Palamós incorpora un curs de ràdio dins el pla d'estudis com a experiència pilot

La dotzena edició del Curs de formació de Ràdio Palamós, en marxa

SERGI BORGES

El passat 22 de març va començar el Curs de formació de ràdio que organitza l'ACAR (Associació Cultural Amics de la Ràdio) i Ràdio Palamós (107.5 FM).

El Curs de formació de Ràdio Palamós va ser creat l'any 1986 dins un pla de formació per als diferents col·laboradors de l'emissora. Des d'aleshores, s'ha anat realitzant anualment, amb molt poques interrupcions, i s'ha convertit en una garantia de continuïtat del servei de l'emissora municipal.

L'objectiu del Curs és preparar i formar el personal que, en un futur no molt llunyà, haurà de conduir la totalitat dels programes de Ràdio Palamós. En el Curs s'ensenyen les tècniques bàsiques sobre

el món de la ràdio, des de nocions tècniques elementals fins a la confecció de programes específics. Acull un màxim de 25 persones, a partir dels 17 anys.

Enguany, el Curs de formació de Ràdio Palamós té una durada de tres mesos; va començar el passat mes de març i acabarà el proper dia 9 de juny. Les classes s'imparteixen els dilluns i dimecres de sis a vuit del vespre, i ompliran un programa total de 44 hores lectives. La novetat més destacada d'aquesta d'edició és que les pràctiques del Curs es realitzaran amb un model de la última generació de ràdio automàtica, una nova tecnologia que l'ACAR va instal·lar a l'emissora gironina el 1998.

El programa del Curs presenta vuit temes principals: Característiques del mitjà (8 hores), llenguatge radiofònic

(2 hores), el personal (2 hores), la programació (8 hores), la llengua i el model radiofònic (8 hores), l'entrevista (2 hores), la preparació d'un programa (2 hores) i les pràctiques (12 hores). Dins el tema de la programació s'especifiquen els gèneres que seran tractats al llarg del Curs i que són habituals en la programació diària de Ràdio Palamós: informatius, magazins i els musicals.

Actualment, el Curs de ràdio forma part de les activitats que organitza l'ACAR, associació formada per tots els treballadors i col·laboradors de Ràdio Palamós. L'ACAR és una eina de dinamització social i cultural de Palamós i, des de l'emissora municipal, col·labora amb la resta de d'entitats i associacions de la vila en la realització d'activitats. ■

alexon video

Distribuïdor oficial **FUJIFILM**

• **ÀUDIO PROFESSIONAL**

Cassettes, CD-A, DTRS,
Bovina Oberta, ADAT, DAT, ...

• **VIDEO PROFESSIONAL**

Betacam SP / SX / Digital / UVWT
Umatic, SVHS, VHS, MII, Hi8, 8mm,
DVCAM, DVCPRO, DV, Mini DV, Digital S, ...

• **MULTIMÈDIA**

CDR, CDRW, DVD-R, DLT, M.O.,
Disquetes, MD Data, DDS, Zip, ...

• **FOTO PROFESSIONAL**

Carrets, Diapositives, Paper, ...

• **PEL·LÍCULA CINE**

Negatiu 16 mm / S16, 35 mm.

Servei 24 hores •

Màxima qualitat •

Disposem de les millors marques
en suports àudio-visuals.

Sant Marc 25 - 08012 Barcelona

Tel. 93 217.32.33 - Fax. 93 415.29.79 - Tel 24h 607.328.509

www.alexonvideo.com - E-mail: alexon@alexonvideo.com

BTV ofereix butlletins informatius en cinc llengües diferents

La darrera iniciativa cultural de la televisió municipal de Barcelona són uns butlletins informatius de cinc minuts en llengües estrangeres durant el cap de setmana. El francès, l'àrab, el portuguès, el japonès i el tagalog (llengua de les illes Filipines) són les llengües d'uns informatius destinats als immigrants de la ciutat o als turistes, que disposen la informació de l'oferta cultural de Barcelona en el seu idioma. BTV compta amb l'ajut dels consulats i de diferents entitats culturals afins a aquestes llengües. L'objectiu d'aquesta iniciativa és doble: que les comunitats amb llengua pròpia trobin informació que els interessi, i que les comunitats representades expliquin les activitats socials i culturals que organitzen. BTV vol ampliar l'oferta de butlletins en llengua estrangera com la xinesa, la brasilera o l'escandinava en un futur pròxim. ■

Cuina i normalització lingüística, a Ràdio Ciutat de Badalona

Coincidint amb la celebració de les catorzenes Jornades Gastronòmiques que tenen lloc a Badalona, i amb l'objectiu d'utilitzar la ràdio com a mitjà de normalització lingüística, Ràdio Ciutat de Badalona, emissora municipal, emet quinzenalment l'espai titulat "Entrants en català". Aquest programa, inclòs dins del magazín "Matins al punt", s'emetrà fins al proper mes de juny.

Es tracta d'un espai organitzat conjuntament pel Centre de Normalització Lingüística (CNL) de Badalona i Sant Adrià del Besòs, i el gremi d'Hostaleria i Turisme del Barcelonès Nord i del Maresme Sud. A cada programa, un cuiner d'un dels restaurants de Badalona que participa en aquesta iniciativa explica als oients una recepta de cuina i, al mateix temps, un tècnic de normalització lingüística fa uns comentaris, en forma de concurs, sobre llengua catalana. ■

Ràdio Cubelles va commemorar el seu 18è aniversari

Ràdio Cubelles va celebrar el seus 18 anys amb una festa que va incloure un concert dels Ja T'ho Diré i dels No'Nem Bé a L'Aliança el passat 27 de febrer. L'emissora, que curiosament va néixer el 23 de febrer de 1981, coincidint amb l'intent de cop d'estat al Congrés, té una clara línia a seguir: fer ràdio per al poble i per a la seva gent. La programació, doncs, dóna prioritat als informatius locals, tot i que també produeix espais de cinema, música, literatura i esports. L'emissora emet 70 hores setmanals amb una plantilla fixa de 4 persones i un nombre important de col·laboradors que, segons la seva directora, Núria Fonoll, **"sense ells ens seria impossible fer ràdio. Tenir molts col·laboradors significa poder oferir molts programes, fet que ens enriqueix a tots"**. Per formar-los, l'emissora organitza, des de 1990, un curset de ràdio cada estiu. ■

RTV, de Sant Esteve Sesrovires, fa una sèrie sobre els okupes

La televisió local de Sant Esteve Sesrovires, RTV 10, està preparant una sèrie de ficció que gira al voltant del moviment okupa. L'acció de la sèrie, que es titularà "Okupat" i es desenvoluparà en tretze capítols de 30 minuts cadascun, transcorrerà a diversos escenaris de la població, com el teatre o una casa desocupada del carrer de Sant Joan.

Israel Reche, Esteve Fabà i Xavier Carim, estudiants de l'escola de Direcció i Guió ITES de Barcelona, són els encarregats de la direcció i els guions del programa, mentre que la producció va a càrrec de la pròpia emissora de televisió, RTV 10. Les històries dels tretze capítols de la sèrie –interpretats per joves de les poblacions de Sant Esteve Sesrovires i Martorell– no pretenen res més que reflectir la problemàtica i la vida dels okupes sense posicionar-s'hi ni a favor ni en contra. ■

L'ACPC encarrega el primer estudi d'audiència de premsa comarcal

El passat 23 de març es va presentar el primer estudi d'audiència i de perfil de lector de la premsa local i comarcal a Catalunya realitzat per l'Institut Opina. L'estudi ha estat encarregat per La Fundació Catalana de la Premsa Comarcal, vinculada a l'ACPC (Associació Catalana de Premsa Comarcal), amb el suport del departament de Presidència de la Generalitat de Catalunya.

De l'estudi s'extreu que la premsa comarcal és llegida per la majoria dels entrevistats (89,6%) i que, d'entre els seus lectors, hi ha més dones que homes. També se'n desprèn que els lectors de premsa comarcal parlen majoritàriament en llengua catalana i pertanyen a una classe social mitjana. L'enquesta va ser realitzada telefònicament durant el mes de novembre de 1998 sobre un univers de 9.455 residents de 38 municipis on es publica premsa de l'ACPC. Els enquestats eren majors d'edat i habituals lectors de premsa. L'estudi també demostra, i en

comparació amb altres informes anteriors, que la premsa local i comarcal a Catalunya és l'única que ha mantingut un creixement sostingut i l'única que continua en expansió.

En la presentació, el secretari general de Presidència, Joaquim Triadú, va explicar que el fet que la Generalitat hagi ajudat en l'elaboració d'aquest estudi es deu a **"la voluntat i el compromís del Govern amb la premsa comarcal"** i que l'estudi servirà a l'ACPC d'eina **"per poder entrar en el mercat de les majors publicitàries"**.

El president de l'ACPC, Ricard Rafecas, va manifestar la seva satisfacció davant **"aquest naixement esperat per tots corrobora que la premsa comarcal no és cap bluf, sinó que és una realitat arrelada"**. Per Rafecas l'estudi demostra que la premsa comarcal **"és una premsa petita, però gran en la seva globalització"** i que ara **"podem demostrar als publicistes que som rendibles"**. ■

SOLUCIONES AUDIOVISUALES

SERVICIOS

- Consultoría y asesoramiento.
- Ingeniería e integración de proyectos audiovisuales.
- Suministro de equipamiento profesional.
- Instalación llave en mano.
- Formación.
- Mantenimiento.

Telson. Canal Satélite Digital
Canal Disney

Radio Television de
Andorra

ICEPSS TV

PRODUCCIÓN
Productoras de televisión
Emisoras de televisión
Centros de formación

Tele 5

CLIENTES

A parte de haber participado en la integración de sistemas de producción y emisión en la práctica totalidad de emisoras de televisión de ámbito nacional y autonómico (privadas y públicas), Vitelsa cuenta entre sus clientes con un buen número de televisiones locales. Estas son algunas de ellas:

TV de Gavá
TV Duna Faro
TV Huelva
TV Tagoror
Vídeo Voz Galicia
TV Andorra

Barcelona Televisión
Onda TV Maspalomas
TV Valladolid
Onda Jerez
TV Vendrell
TV Viladecans

SONY
TEKTRONIX
GRASS VALLEY
DRAKE
ELECTROHOME
CRESTRON
DIGITAL VISION

PANASONIC
PHILIPS
EXTRON
CSO
FAST
PLAY

SISTEMAS INTEGRADOS DE PRODUCCIÓN, POSTPRODUCCIÓN Y EMISIÓN. SISTEMAS DE PRESENTACIONES, MEGAFONÍA, CONFERENCIAS, TRADUCCIÓN SIMULTÁNEA, VIDEOPROYECCIÓN, VIDEOCONFERENCIA Y CONTROL DE SALAS.

VITELSA

Madrid. Telf. 91 518 85 70 - Fax.91 518 92 15

Barcelona. Telf. 93 440 21 91- Fax. 93 333 22 23 · Sevilla. Telf. 95 425 47 44 - Fax. 95 451 38 18

Las Palmas. Telf. 928 36 04 99 - Fax. 928 37 24 14 · Bilbao. Telf. 94 475 56 00 - Fax. 94 475 79 04

La cultura a la ràdio

Entrevista als representants de dues emissores que ofereixen diferents punts de vista sobre com transmetre la cultura a través del mitjà radiofònic. L'una, Punt 6 Ràdio, d'àmbit local i ja veterana. L'altra, Catalunya Cultura, d'àmbit nacional i acabada de néixer.

JOANA VALLÈS

Marià Arbonés,
director de Punt 6 Ràdio

-Per què una emissora de caire cultural?

-Dues raons entre moltes d'altres. Per oferir un contingut que sembla allè a la majoria de les emissores existents, que ja és un bon motiu, i constituir un referent dinamitzador a la comunitat, actuant també com un canal directe d'expressió de les iniciatives culturals d'aquesta comunitat.

-La cultura té radioescultadors? Qui escolta cultura?

-Sí, de la mateixa forma que la cultura té lectors o espectadors. La ràdio origina, gràcies a les seves virtuts, que sigui un vehicle adient per transmetre cultura en tots els seus processos.

Lamentablement no es pot parlar de majories ja que, aquestes, es decanten cap a un altre tipus "d'entreteniment" radiofònic, però considero que existeix una gran minoria que no es pot desatendre, inclús al marge de mecanismes de mercat, audiència, etc.

Els resultats d'actuació en aquest terreny radiofònic han de valorar, a més, altres qüestions. Escolta el contingut cultural qui té una mica més d'inquietuds entorn aquest món, qui se sent identificat i desitja apostar més enllà de les radiofòrmules i convencionalismes. Aquí, però, es pot originar un nou punt de debat al considerar que és i no és cultura.

-Com es fa atractiu un producte cultural?

-La pròpia cultura és atractiva. Penso que és bonic parlar o sentir parlar de cinema, teatre, viatges, etc. No crec que una bona peça musical s'hagi d'amanir per tal que sigui atractiva. Sí, però, que tot aquest tipus de contingut s'ha de transportar radiofònicament, i des d'aquesta base, és a dir el contingut, els ingredients adients per donar la forma són l'originalitat, la frescura i la creativitat.

-Anar al teatre costa bastants diners. Per fer una emissora cultural, es necessari molt pressupost?

-Depèn de les perspectives i de l'àrea d'influència desitjada. La ràdio en FM també té l'avantatge de tenir un pressupost accessible en quant a muntatge i instal·lacions d'aparells. Però aquest és el primer pas. Després compten altres

(Passa a la pàgina següent)

Jordi Roigé, coordinador
de Catalunya Cultura

-Per què una emissora de caire cultural?

-La cultura ocupa, cada vegada més, un espai central a la societat. La formació acadèmica dels joves augmenta, i les mostres culturals i els espectacles arriben amb més rapidesa a les poblacions mitjanes. A Catalunya, la cultura i la llengua són definitòries del país, propícies per crear un canal enterament cultural. A més, amb vocació absolutament majoritària.

-La cultura té radioescultadors? Qui escolta la cultura?

-Els teatres estan plens o buits? Les sales de cinema tenen èxit? La gent va als concerts? Els nens i les nenes participen en activitats? Les macrollibrereries venen llibres? Els grans espectacles teatrals fan bolos a comarques?... Us imagineu tot això sense sortir de casa a través de la ràdio? Aquests són els oients que cerca Catalunya Cultura.

-Com es fa atractiu un producte cultural?

-Tot producte té dos vessants: la forma i el fons. En ràdio, aquesta forma és el que pot portar a un oient interessat en una determinada matèria a tancar la ràdio perquè no li agrada com li han presentat. O bé a l'inrevés: algú que desconeix, o no el mou un contingut cultural, es pot sentir atret per la seva presentació. A Catalunya Cultura hem triat una forma dinàmica, a través de les sintonies i una realització molt cuidada, espais no massa llargs, i microespais i butlletins que agilitzen la graella; i continguts diversificats: bona combinació de la música i la paraula, i saber alternar magazins, programes monogràfics, radioteatre, cinema, música...

-Anar al teatre costa bastants diners. Per fer una emissora cultural, es necessita molt pressupost?

-És més car anar al futbol que al teatre. Què és car? 1.000, 2.000, 3.000 pessetes? Quant es recapta en taquilles de futbol en un cap de setmana a Catalunya? Per tant, jo no diria que anar al teatre és car. Ara bé, aquí es planteja si es necessita molt pressupost per a una emissora cultural. Això dependrà de la qualitat que es vulgui donar. En termes econòmics, el més car de la ràdio -i del món periodístic- és la informació. Una ràdio informativa sempre serà més cara. Cal tenir present que l'espectacle televisiu s'ha encarat molt, però no pas el de la ràdio. Fer dramàtics té un cost elevat, però en canvi molts autors, empreses i entitats tenen molt d'interès a col·laborar amb aquests mitjans de comunicació

(Passa a la pàgina següent)

aspectes lligats al funcionament.

-Què podem trobar al vostre dial?

-Si us referiu al dial reusenc, es poden escoltar les conegudes radiofórmules, ràdios de l'anomenat tipus convencional, o experiències locals i culturals com la nostra. Una oferta aparentment variada. Des de Punt 6 Ràdio, oferim amplia informació de la localitat i també programes especialitzats de música, informació de literatura, cinema, teatre, cooperació nacional i internacional, Universitats, ecologia, etc.

-La cultura té capitalitat o arreu de Catalunya hi ha cultura?

-Arreu de Catalunya hi ha cultura. Fixar capitalitats culturals seria constituir un mapa arriscat i contraproduent. Ara bé, entenc que per la seva realitat, la seva tradició o el nombre de població, hi ha municipis que destaquen. Però, en tot cas, si hi ha d'haver un referent, que sigui pel volum del teixit cultural existent i no pel nombre d'habitants.

-Per quin tipus de cultura aposteu, per la cultura elitista o per la cultura popular?

-No crec que les limitacions en el contingut hagin de venir per aquests paràmetres. A la nostra programació hi cap des d'una obra de teatre de vanguardia fins a la cultura que sorgeix de la gralla. Amb els elements abans esmentats, tot el missatge cultural -i enriquidor- és fàcilment acceptable. ■

per la gran difusió i promoció que tenen. Fer un mitjà de comunicació professional, i amb vocació d'influència, sempre val diners. Ara bé, fer una ràdio cultural no té perquè ser més car que una ràdio convencional normal.

-Què podem trobar al vostre dial?

-Música, programació infantil, magazins i informació cultural, dramàtics i poesia, tertúlia, cinema, teatre, llibres, la universitat i la cultura popular. Aquests àmbits es troben en 50 programes diferents, de dilluns a diumenge. També n'hi ha de monogràfics dedicats a aspectes socials com el voluntariat i les ONG, els joves creadors, el turisme, Internet i salut.

-La cultura té capitalitat o arreu de Catalunya hi ha cultura?

-El pes de Barcelona es fa sentir, i molt, en la cultura que es mostra i es realitza a Catalunya. Seria un greu error no considerar la gran activitat que hi ha contínuament a les altres poblacions. Això cal tenir-ho present, perquè la capacitat de publicitat i comunicació de les entitats barcelonines sovint supera totes les altres.

- Per quin tipus de cultura aposteu, per la cultura elitista o per la cultura popular?

-Cal trobar el terme mig. Sense renunciar al món intel·lectual i universitari, a l'exigència literària i artística, s'ha de tenir molta cura a utilitzar un llenguatge i una estructura formal popular. És per això que Catalunya Cultura té programes de 40 minuts, més curts que els de Catalunya Ràdio, inclou nombrosos microespais de crítica i comentari, i combina constantment la paraula i la música. ■

Enllaç ELKA - 1.6 GHz.

2 anys de garantia

Transmissor i receptor sintetitzats, l'oscil·lador oscil·la directament sobre la freqüència d'emissió (1,6 Ghz) i és directament modulats dins una banda base (MPX + SCA), incorpora un "comblin bandpass filter" realitzat en slabline, el qual permet obtenir un rebuig superior a

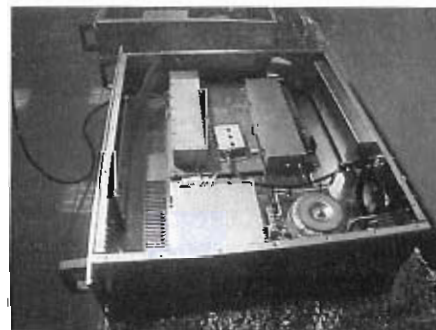
60dB en la freqüència imatge a l'equip.

NONECESSITA
CAP
AJUSTAMENTA
L'HORA DE
REALITZAR
CANVIS DE
FREQÜÈNCIA.

Display de 2 línies i 16

caràcters de cristall líquid que visualitza tots els paràmetres de l'equip: potència, modulació, freqüència, preèmfasi, etc.

Receptor que té un soroll d'entrada de només 5 dBi que li confereix una sensibilitat de 10 uV en 60 dB de senyal soroll. Freqüència intermèdia de 10,7 Mhz, CAG i filtre compensat, **demodulació de**

freqüència gràcies a impulsos digitals, equalitzador d'amplitud, equalitzador de fase, un filtre el·líptic passa baixos amb tall a 100 KHz, fet que li dona a la sortida una banda base amb un contingut de distorsió en amplitud, fase i freqüència molt baix.

Tot plegat dona un perfil tècnic de seguretat, durabilitat, flexibilitat, funcionalitat i modularitat a l'equip MAI SUPERAT PER CAP FABRICANT ESPANYOL.

I el preu...EL SORPRENDRÀ!

Equip homologat

TELECOM AUDIO I VIDEO

Josep Irla, 38 entlo 2a.
17190 Salt (Girona)

Telèfon / Fax: 972.24.41.93
Mòbil: 610.41.21.48
E-mail: assmeral@redestb.es

La Cala Ràdio va celebrar el seu 15è aniversari (1984-1999)

SERGI BORGES

El passat 2 de febrer la ràdio municipal de l'Ametlla de Mar, La Cala Ràdio, va celebrar els seus quinze anys d'existència.

La història de La Cala Ràdio es divideix en tres etapes diferents. La primera és el naixement i creixement de l'emissora, fixada entre els anys 1984 i 1991. La ràdio comença gràcies a les inquietuds del regidor de Cultura, Vicent Boquera, que cedeix la direcció de l'emissora a Ricardo Margalef i Pallarès. Margalef és una persona experimentada en el camp de la radiodifusió i experta en posar en funcionament ràdios municipals com les de Salou, Cambrils, Rubí i Cardadeu. Al número 11 del carrer Sant Roc, i al 99.0 del dial radiofònic, La Cala Ràdio creixia com a emissora local i amb l'objectiu principal d'identificar la ràdio amb la gent del poble i deixant de banda l'actualitat merament informativa, mantenint un enfocament amateur i una trajectòria basada en la col·laboració dels seus integrants.

Els primers set anys formen una etapa d'aprenentatge, on joves i grans es familiaritzaven amb microfons, aparells i falques. L'any 1990, l'Ajuntament de l'Ametlla de Mar decideix donar un nou impuls a La Cala Ràdio i la ubica al segon

pis de la Casa de la Vila. A les noves instal·lacions es renoven per primer cop els equipaments tècnics. Això va provocar un canvi en l'estructura i en la concepció de la manera de fer ràdio. És aleshores quan Vicent Boquera assumeix la direcció de l'emissora.

Entre el 1991 i el 1995, hi ha una segona etapa dins La Cala Ràdio. Una etapa de transició, de renovacions i canvis constants, que permetran a l'emissora de l'Ametlla madurar com a mitjà de comunicació local. El progressiu procés de professionalització de la ràdio i la seva implicació més directa en les activitats de la vila es queden en un segon terme a causa dels successius canvis i esdeveniments polítics. En quatre anys passaren fins a cinc directors

diferents per La Cala Ràdio i tots ells van aconseguir polititzar l'emissora. Es visqueren situacions de tensió que afectaren tant l'Ajuntament com els continguts radiofònics de La Cala Ràdio.

Però les eleccions municipals de 1995 van provocar que la presidència del Patronat Municipal de Mitjans Informatius caigués a l'Adrià Figueres i Bargalló. Figueres nomena Francesc Callau i González com a setè director de La Cala Ràdio, persona

sense cap vinculació amb la política.

La tercera etapa és la consolidació definitiva de La Cala Ràdio. Un cop despolititzada, l'emissora afronta uns reptes de futur. En aquest sentit, la primera novetat és el canvi de dial. Així, als inicis de 1996, La Cala Ràdio passa del 99.0 al 107.3 de la freqüència modulada. D'altra banda, l'emissora va iniciar un nou procés de modernització tècnica amb l'adquisició de material professional i, durant el 1997, la informatització de les seves emissions radiofòniques. La consolidació de La Cala Ràdio es reflexa definitivament en la programació dels darrers anys, programació oberta a la ciutadania i a les entitats socio-culturals de la vila, a més de donar una major incidència a l'actualitat informativa. ■

aasit

Assessorament i Assistència, Servei Integral de Telecomunicacions, S.L.

Sagunt, 50
08014 BARCELONA
Tel./Fax: 93.296 46 46
e-mail:
infoaasit@aasit.com

15 anys
d'experiència

SERVEIS INTEGRALS PER A LA
RÀDIO I LA TELEVISIÓ LOCAL

- Estudis i Projectes Tècnics Visats
- Legalitzacions
- Subministrament i Servei Tècnic de:
 - Electrònica Barcelona
 - Link
 - Mier
 - OMB
- Lloguer d'equips

El Grup Gaziol es presenta a Girona i Lleida

Terricabras i Vallverdú van teoritzar sobre el nacionalisme i l'activitat periodística

REDACCIÓ

Les presentacions oficials del Grup Gaziol a Girona i a Lleida van tenir un comú denominador: els dos conferenciantes - Josep Maria Terricabras i Josep Vallverdú, respectivament - van posar l'accent en la confusió que envolta actualment l'activitat periodística en relació als seus referents culturals i nacionals. Amb el títol "*Periodisme i consciència nacional*", el filòsof gironí Josep Maria Terricabras es va congratular pel naixement del Grup Gaziol i va exposar, amb ironia i agudeses, com funciona el mecanisme a través del qual un individu d'una nació sense Estat adquireix consciència nacional, tasca feixuga que, en canvi, s'estalvien els ciutadans nacionalment identificats amb l'Estat que els governa.

A l'acte de presentació a Girona, celebrat el passat 24 de febrer a la seu local del Col·legi de Periodistes, hi van assistir més de quaranta professionals vinculats als mitjans de comunicació i a la vida cultural gironina. Entre el públic hi havia l'escriptor Antoni Puigverd i l'expresident del Col·legi a Girona, Narcís-Jordi Aragó, a més de coneguts periodistes de la ciutat.

A Lleida, per problemes de mobiliari a la seu del Col·legi, l'acte es va celebrar a l'Institut d'Estudis Ilerdencs (IEI), el passat 25 de març. El punt central de la presentació va ser la conferència sobre "*Comunicació i País*" de l'escriptor Josep Vallverdú, que va efectuar una brillant descripció, molt realista, sense concessions a cap mitjà, de la situació actual de la comunicació a Catalunya. El

conferenciant va dibuixar un panorama caracteritzat per la manca de referents culturals i nacionals clars en l'activitat periodística catalana. En les paraules de Vallverdú, fins i tot, es va aixecar acta d'una evolució, en alguns aspectes negativa, en el món dels mitjans de comunicació catalans, des de la normalització democràtica. Aquesta opinió va provocar, posteriorment, un debat molt viu entre els assistents, entre els quals hi havia els directors dels diaris de Lleida -Joan Cal, del "Segre", i Josep Ramon Correal, de "La Mañana"-, el delegat de TV3, Ramon Mesull, representants d'emissores de ràdio i l'escriptor Vidal Vidal.

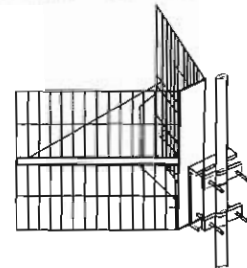
En tots dos casos, el president del Grup Gaziol, Martí Anglada, va presentar aquesta agrupació de professionals subratllant-ne el caràcter progressista i plural, i la seva voluntat d'obrir un espai de reflexió i debat sobre les coordenades culturals i lingüístiques en què es mou l'activitat periodística a Catalunya. Anglada també va destacar l'objectiu de dinamitzar i revitalitzar la vida col·legial. En tots dos casos, també, l'acte el va cloure el president de la corresponent Demarcació del Col·legi de Periodistes. ■

ENLLAÇOS 1600 MHz

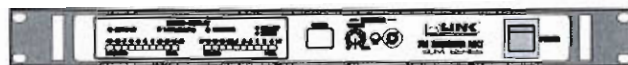

!!! OFERTA ESPECIAL!!!

Radioenllaç d'1 W adaptat a la normativa vigent exigida.

No ho dubti, és el MÉS ECONÒMIC del mercat

amb la qualitat, garantia i prestigi que ofereix "LINK COMUNICACIONES S.A."

LA VINYA, 33 BIS - TEL. 93.347 10 33* / 93.347 14 57 - FAX 93.347 22 55
08041 BARCELONA - SPAIN

E.MAIL: link@interplanet.es/ / web: <http://www.interplanet.es/usuarios/link>

"La ràdio municipal ha de recuperar la capacitat dinamitzadora que es buscava en el seu origen"

En el passat número d'*Antena Local* dedicàvem la secció "A fons" a Ràdio Arenys, la primera i una de les pioneres de les ràdios municipals a Catalunya i també a la resta de l'Estat. Dèiem que la nostra voluntat era fer un repàs a aquests 20 anys d'història, repàs que volem que serveixi de reconeixement a tots aquells professionals que van fer possible el moviment de la comunicació local. Durant aquest any 99 anirem parlant de com es va anar forjant aquest moviment. Anirem entrevistant als homes i les dones que el van fer possible i als homes i dones que avui el fan realitat.

Escriure la història quan fa poc temps que ha passat té sempre un punt de perillós. Encara que la voluntat dels que escrivim és acurar els fets al màxim, sempre ens podem trobar que la memòria dels protagonistes no sigui coincident i que la documentació de l'època no sigui suficientment clarificadora o que no estigui al nostre abast. De la història de les ràdios municipals no hi ha molt escrit i ens trobem en dificultats quan volem enumerar les emissores per ordre d'aparició. En tot cas, apostarem per les versions majoritàries i defugirem de qualsevol interpretació política d'aquesta història ja que, des d'*Antena Local*, pensem que els components polítics han marcat en escriure el desenvolupament d'un moviment que avui no hauria de ser només una realitat, sinó que hauria de ser un fet consolidat, professionalitzat, i lluny d'instrumentalitzacions polítiques.

I continuant amb la nostra tasca de narradors, hem cregut oportú dedicar la secció "A fons" d'aquest número a un dels teòrics de la comunicació que més ha lligat la seva història a la història de la ràdio a casa nostra. Ens referim, sens dubte, a Emili Prado que, avui des de la docència i la investigació, ens ha volgut explicar la seva visió d'aquests 20 anys, no com a mer observador sinó com a partícip.

FRANCESC TUBAU/JOANA VALLÈS

-Expliquen que vostè va anar a fer una conferència a Arenys de Mar i que a partir d'aquí comença tot el moviment radiofònic local...

-No ho sabia dir si va ser això. Sé que després de la mort de Franco comença a Catalunya un moviment amb l'objectiu de democratitzar els mitjans de comunicació. Hi havia una sèrie de gent que procedia de sectors diversos que aposten per, com ho deien aleshores, "apropiar-se popularment de les tecnologies". En aquest cas era crear una vocació per utilitzar la tecnologia radiofònica amb l'objectiu de promoure processos populars de comunicació; facilitar l'accés als mitjans de comunicació tradicionals als individus o grups socials que tenien difícil l'accés. En un primer moment la intenció era promoure el que després s'anomenarien ràdios lliures, un fenomen que volia reclamar llibertat d'expressió tal i com deia l'article 20 de la Constitució. En la mesura que jo estava implicat en

promoure l'apropiació popular de les tecnologies per fomentar processos de participació social, tinc contactes amb el moviment de les ràdios municipals. Però a mi no m'agrada penjar-me medalles; recordo que vaig fer una conferència a l'Ajuntament d'Arenys, però aquesta intervenció no va desencadenar el moviment de les ràdios municipals.

-Vostè, Toni Esteve, Jordi Margarit, entre d'altres, se'n van anar a Oleiros. Vostè va impulsar aquesta sortida?

-Això sí que va ser així. En el moment que sorgeixen les ràdios municipals a Catalunya, em conviden a fer una conferència sobre la utilització de la ràdio dins el nou context democràtic a la

Diputació d'A Corunya. Els vaig explicar quin era el panorama radiofònic internacional i les possibilitats d'aquest mitjà a nivell local. Més endavant, gent d'Oleiros, on hi havia un Ajuntament governat per una candidatura de veïns, progressista i nacionalista, van contactar amb mi i em van dir que volien muntar una ràdio municipal. Vam començar muntant unes jornades sobre la ràdio municipal a Oleiros i finalment es va crear aquesta emissora, primera municipal de Galícia i tercera o quarta de tot l'Estat. A Catalunya, només funcionaven les ràdios d'Arenys i Rubí, i començava a funcionar Ràdio Sant Boi. És un fet evident que el moviment de ràdios municipals neix a Catalunya i s'expandeix, partint del model català, arreu de l'estat espanyol. El primer lloc on arrela és a Galícia.

-El model català era l'únic, no n'existia cap altre?

-Sí, sí, no hi havia cap tipus d'experiència radiofònica d'àmbit municipal. Aquests tipus de fenòmens, quan esclaten, poden acabar constituint un

model possible. Però, en aquest cas, no només va ser això sinó que a més hi havia doctrina; si alguna cosa havíem fet aquí era començar a elaborar un model, lògicament no pragmàtic, però que es podia fer. El que era important eren els objectius pels quals es treballava. Ja des de l'inici havia uns principis a seguir en aquest model: disposar d'una eina de democratització, de reforçar la vida col·lectiva en els pobles una vegada recuperades les institucions democràtiques, de normalitzar l'ús de la llengua en el mitjà radiofònic, de donar un estri de participació popular i de participació social en la comunicació.

-A Oleiros, l'experiència no és molt bona perquè la tanquen de segui-

"Pensar que les ràdios municipals ja no tenen res a inventar és un greu error"

da...

-Després va tornar a emetre. És molt important assenyalar que les ràdios municipals de Catalunya no les clausuren. No hi ha una actuació governativa, per bé que sí que pressionen amb l'enviament de notes, però no hi ha una actuació sobre la iniciativa de repressió directa per part de les forces de seguretat de l'Estat.

-A Sant Boi, sí...

-Sí, però Sant Boi és un episodi. No podem dir que la tònica que van prendre les forces governatives respecte el moviment de les ràdios municipals de Catalunya fos repressiu en aquest sentit. És a dir, no es donaven facilitats, no es generava la legislació que es necessitava per donar solidesa al moviment, no es creaven condicions favorables al seu desenvolupament. Les ràdios municipals van ser un moviment lligat a una institució democràtica que feia de pantalla de la radiodifusió local. Des de la perspectiva en el temps, la meua interpretació és, i era, que la tolerància que s'estava aplicant aquí era fruit d'unes determinades condicions polítiques.

-Vostè estava a Ona Lliure, emissora que tanquen l'any 1979...

-Bé, sí, de fet la tanquen varies vegades. Ona Lliure era una ràdio lliure i una emissora que no pretenia ser "la" emissora, sinó una eina de difusió de totes aquestes idees de participació social.

-Les ràdios lliures propugnaven una fórmula de ràdio i les municipals es decanten per una altra forma. Quina era la diferència?

-La iniciativa de les ràdios lliures sorgeix de la vocació de donar estris a la societat civil organitzada per tenir un àmbit d'expressió, mentre que les ràdios municipals fan el mateix, però a través de les institucions. Quan es promouen els moviments de ràdios lliures, aquests es recolzen en una societat civil plena d'entramats que s'havien forjat en el tardofranquisme i que agrupaven col·lectius culturals, de gays, de treballadors, d'objectors de consciència; en definitiva, els col·lectius que formaven la resistència civil. La resistència a Bar-

celona era forta, per bé que, probablement, no transpolable a d'altres àmbits del territori català. El que feia el moviment de ràdios lliures era dir: "tots aquests col·lectius, amb interessos coincidents i, fins i tot, divergents, poden utilitzar aquest estri de comunicació". Els grups que movien les ràdios lliures connecten amb els grups internacionals i, després de participar a trobades conjuntes de ràdios lliures a l'estranger, s'animen a llançar aquesta experiència. Això dona com a primer fruit Ona Lliure

i, després d'aquesta, apareixen un seguit d'emissores de caire associatiu i comunitari. Fixeu-vos que no neix a la ciutat de Barcelona la primera emissora municipal —que no la té ni avui dia, per entendre'ns—, sinó que sorgeix de l'entramat de l'entorn urbà de Barcelona. En el temps veiem que, on hi havia un entramat civil fort i organitzat, s'articulava millor el moviment de radiodifusió popular.

-La ràdio es va convertir en un instrument més del moviment popular?

-Sí, a nivell ciutadà va ser un element dinamitzador. Com ha passat arreu del món, quan aquests moviments els lligues

a un entramat no estable institucionalment, segueixen els fluxos i refluxos dels propis moviments socials que els hi donen vida. Quan el moviment està en un moment alt tot és creativitat, i quan el moviment entra en reflux, hi ha una davallada. En canvi, les ràdios municipals venien a satisfer unes necessitats de comunicació que estaven a cavall entre l'àmbit local i les necessitats dels grups socials locals. Quina és la diferència? La institució és sempre permanent i, per tant, els fluxos i refluxos

es noten molt menys a l'activitat social. El que canvia és el contingut del producte, però l'estri —concebut com un instrument de recurs públic i de comunicació local— segueix tenint les mateixes funcions.

-Hi havia competència entre les ràdios lliures i les municipals?

-No, no, entre d'altres coses perquè, des del punt de vista del moviment de les ràdios lliures, tothom que tenia necessitat d'expressió havia de tenir dret a tenir un lloc a l'èter. El que sí que podia haver era una discussió sobre si era possible practicar una radiodifusió lliure de lligams amb els partits polítics, amb el poder, etc. No hem d'oblidar que veníem d'una experiència on la ràdio pública era una ràdio propagandística i partidista, en el sentit més pèssim del terme. El tema fonamental era saber de quins instruments es dotava el moviment de ràdios municipals per ser l'emissora del poble i no l'emissora de l'alcalde. Penso que hi havia mecanismes suficients per fer que una ràdio institucional

fos una ràdio pública, que donés cabuda a totes les sensibilitats i que no fos un instrument purament partidista. Si en algun lloc hi havia menys conflicte per fer que sigués de tots, és evident que aquest lloc era l'àmbit local. En aquesta problemàtica, s'hagués avançat molt si s'hagués introduït un tipus de control en les ràdios municipals que estigués lligat a l'entramat associatiu i representatiu de cada localitat, inclosos els partits polítics.

-Vostè ens planteja el principi del debat com un debat teòric. En canvi, el document de la trobada a Rubí és tècnic.

-Era un moment que s'havia de guanyar la legitimitat. L'argument fonamental que s'esgrimia des del poder central per desmuntar el moviment de ràdios municipals era que no hi havia freqüències. Aquell document demostrava que, jugant amb els equips tecnològics apropiats, amb la potència adequada, hi havia lloc per a tots els municipis. En aquells moments es sostenia el discurs del bé escàs, però les experiències de les ràdios lliures a Itàlia havien demostrat que aquell discurs no era veritat. A l'època que es va fer la doctrina que ordena les telecomunicacions, i en concret l'espai radioelèctric per a un ús internacional, sí que era una veritat més "certa" que hi havia poc lloc, perquè els equips d'emissió no tenien la precisió que van tenir després. Parlem d'un moment on s'havia de deixar uns marges de seguretat molt amplis entre freqüències perquè sinó hi havia interferències. Però, des d'aquest període fins on ens trobàvem nosaltres, els equips eren molt més sofisticats, a la banda d'F.M. ja es podia aprofitar un nombre més elevat de punts d'emissió que abans. En els documents de l'època es feia èmfasi de la tècnica perquè s'havien de fer les coses d'una manera acurada, sense provocar interferències a ningú. Per tot això, es feren unes normes d'autoregulació, que són les mesures que es van concedir al final.

-Teníeu por que tanquessin qualsevol emissora?

-Clar, és evident. En alguns textos que vaig escriure sobre el tema, explicava que un dels problemes del moviment, en la mesura que no s'havia reconegut legalment, sempre tenia una espasa de Damocles a sobre. Era una activitat tolerada, però la seva existència no estava regulada. Aquest retard en la regulació de les ràdios municipals va fer que s'endarrerís molt el procés de renovació tecnològica dels "kits". La tecnologia que s'emprava era casolana i més endavant es van anar introduint equips més professionals, però mai es va fer una inversió espectacular en tecnologia. I això influïa en la qualitat del so i de les produccions.

-Les expectatives que tenien fa vint

anys, creu que s'han acomplert?

-Com en tots els processos, hi ha les seves parts positives i les seves parts negatives. Crec que van complir una funció que estimulava la participació social en la comunicació. Van tenir una funció de dinamització local, van tenir una funció important, i ningú ho pot negar, dins el procés de normalització lingüística del país. El problema més gran que va aparèixer és la fase de gran desinterés institucional en el propi instrument, deixant d'invertir en millores per als equips, no garantint uns mínims de qualitat en la producció i no establint

"El tema fonamental era saber de quins instruments es dotava el moviment de ràdios municipals per ser l'emissora del poble i no l'emissora de l'alcalde"

fórmules de participació per tal que no sempre fossin els mateixos els que ho fessin.

Un altre problema que va aparèixer és el gegantisme dins l'instrument. Si alguna cosa tenia raó de ser era que la ràdio s'havia d'adaptar a les necessitats del lloc, i no que una ràdio municipal d'un poble de mil habitants hagués d'aspirar a fer el mateix nombre d'hores i el mateix tipus de programes que una que es dirigeix a un públic de 100.000 persones. La tendència va ser "Si puc emetre deu hores, no emeto sis". Això a què va conduir? Doncs a convertir la programació en un repetidor de discos. No estic en contra de la indústria discogràfica ni

contra la música, però cal interrogar-se sobre si aquesta era una de les funcions a què aspirava la ràdio municipal. Molt sovint la ràdio era un tocadiscs. I a més, de campanar.

-Tocadiscs de campanar?

-Sí, és com si emetéssim el fil musical de l'emissora per l'altaveu del campanar del poble. Enteneu-me bé.

-L'expressió és molt bona...

-Vull matisar-la bé perquè se m'entengui. L'ús de la música a les ràdios municipals ha de ser el que sigui capaç d'articular cada emissora. Omplir hores d'emissió a base de posar discs en antena no compleix cap funció comunicativa que no estigués ja satisfeta prèviament. Sí que hi havia només una disculpa, no només una disculpa sinó també una realitat, que era el fet de dir: "Si jo no estic en antena, no genero hàbit de contacte amb l'emissora". Però també és veritat que hi havia altres modalitats d'estar en antena; des de la redifusió de programes, fins a la introducció d'unes franjes d'emissió relacionades amb uns interessos concrets. La discussió és en quina mesura les activitats de les ràdios municipals s'adeqüen o no a les necessitats de comunicació local. I aquesta és una discussió que està oberta.

-La ràdio municipal hauria de ser una ràdio alternativa o complementària?

-La vocació de tot mitjà de comunicació és assolir el màxim d'audiència possible per complir amb les seves funcions. Si estem d'acord que a cada àmbit de participació política li ha de correspondre un recurs públic de comunicació, en aquest cas la ràdio té vocació de cobertura massiva i de contactes d'audiències massives. Com ha de competir la ràdio local? Donant el mateix que donen les altres instàncies? Doncs, no. Ha de satisfer aquelles necessitats específiques, que no vol dir renunciar a cap gènere ni a cap tipus d'informació. Com? Prioritzant la visió predeterminada per a aquestes necessitats. Vol dir això que no li interessa una informació internacional a una ràdio municipal? No, vol dir que el que no ha de fer una ràdio municipal és fer la mateixa informació internacional que faria una cadena comercial o pública d'àmbit es-

Ràdio Vilafant organitza un curs de ràdio i comunicació

Hi assisteixen col·laboradors d'emissores de l'Alt Empordà

tatal o autonòmic. Una ràdio municipal ha de donar la perspectiva local.

-Quin és el valor actual de la ràdio municipal respecte fa vint anys?

-És molt diferent. Ara ens trobem en un moment on la transformació, en el conjunt de la comunicació, és d'una magnitud extraordinària. Fa vint anys hi havia una oferta televisiva limitadíssima, una oferta radiofònica més plural en el nombre de possibilitats -que no en l'àmbit ideològic-, i no s'havia produït l'explosió tecnològica que permet tenir tota mena de mitjans al nostre abast. Per tant, pensar que la ràdio com a mitjà en general no s'ha de reubicar dins aquest nou ecosistema comunicatiu, i que les ràdios municipals ja no tenen res a inventar de nou, és un greu error.

-Quin futur veu vostè a les ràdios municipals?

-La pròpia història de la comunicació i de la tecnologia ens demostra que a cada estadi diferent, cada nova tecnologia no desplaça les anteriors. No compleixen la mateixa funció però la reubiquen.

Si considerem que la ràdio municipal ha de jugar una funció de cohesió social dins del municipi, si ha de tenir una funció vertebradora de la prioritat social i cultural, si volem que sigui un canal d'estímul de les dinàmiques socials, de la producció cultural i de l'associacionisme de la localitat, doncs sí, la ràdio municipal segueix tenint una funció. I més si entenem que l'explosió tecnològica del moment té per característica fonamental la fragmentació. La ràdio té una gran capacitat per provocar situacions d'agregació social i si això es vehicula a través de sistemes de participació, esdevindrà una eina capaç de contrarestar la tendència a la fragmentació. Però la ràdio municipal s'ha de modernitzar, ha de renovar la seva tecnologia, ha de poder entrar en altres suports de difusió com per exemple Internet o el cable, ha de generar sinèrgies de participació, en definitiva recuperar per a la ràdio aquella capacitat dinamitzadora que es buscava en el seu origen. La globalitat ens vindrà de tot arreu. El millor diagnòstic que es pot fer és que la mateixa tendència a l'evolució tecno-lògica, i que porta a la globalització, porta inscrita la necessitat de localització. ■

SERGI BORGES

Sota el títol "Curs de Ràdio i Comunicació", Ràdio Vilafant està realitzant un curs sobre els aspectes conceptuals que conformen el món de la ràdio. El curs, que té una durada de 40 hores lectives, es va iniciar el passat dissabte 13 de març i s'allargarà fins el proper 29 de maig.

El professorat d'aquest curs són Rosa Roger, llicenciada en Filosofia i Lletres i Periodisme per la UAB, Jaume Peral, cap d'informatius de Catalunya Ràdio, Neus Bonet, coordinadora de programes de Catalunya Ràdio i professora de la Universitat Pompeu Fabra, Sílvia Tarragona, directora dels programes "La nit dels ignorants" a Catalunya Ràdio i "El taller de l'artista" a Catalunya Cultura, Jordi Basté, director del programa "No ho diguis a ningú" a Catalunya Ràdio, i Joan Bril·li, gerent de l'empresa Intracatalònia S.A.

El curs organitzat per Ràdio Vilafant, amb la col·laboració de la Federació de Ràdios Locals de Catalunya, està dirigit a totes les persones que treballen i col·laboren a ràdios locals de la comarca de l'Alt Empordà. L'objectiu principal del curs és conèixer les tècniques

Una de les aules de les escoles públiques de Vilafant

necessàries per elaborar i treballar qualsevol gènere radiofònic.

Toni Guerrero, director de Ràdio Vilafant, ha declarat a *Antena Local* que van decidir organitzar el curs "perquè mai s'havia fet un curs de reciclatge amb mestres avançats per a gent que ja te coneixements de ràdio, i a més fet aquí, a mida de l'emissora". Guerrero afegeix que el curs vol aconseguir que "els 25 col·laboradors que tenim a la ràdio aprofundeixin en la seva especialitat i alhora puguin col·laborar amb d'altres programes de l'emissora".

El "Curs de Ràdio i Comunicació" compta amb una trentena de participants, la majoria de l'emissora de Vilafant, però també amb participants de Ràdio Vila-Sacra, Ràdio Cadaqués, Ràdio Castelló d'Empúries i Ràdio L'Escala. ■

Canal Mollet TV comença a emetre regularment

La nova televisió municipal de Mollet, Canal Mollet Televisió Municipal, va començar a emetre regularment el passat mes de març després d'un retard de quinze dies causat per problemes tècnics. Aquest nou canal, que se centrarà en la informació, emetrà dos informatius setmanals -un els dilluns i l'altre els dijous-.

La productora guanyadora del concurs de l'Ajuntament per a la gestió d'aquesta emissora compta amb un equip humà de

quatre persones que utilitzarà les dependències de l'emissora com a redacció i els equips tècnics de TV Granollers.

De moment, aquesta productora té un contracte per un any i compta amb un pressupost de deu milions de pessetes. Per tal de cobrir amb major garantia tot el terme municipal de Mollet, l'antena de la nova televisió s'ha instal·lat als terrenys de l'empresa ferroviària Alsthom. ■

La Federació de Ràdios Locals treballa en diferents fronts

Durant el primer trimestre de 1999, l'entitat signa convenis de col·laboració amb diferents institucions

✓ Les emissores municipals han d'aportar idees noves per trencar l'estandardització dels magazins a la ràdio

La Federació d'Organismes i Entitats de Ràdio Local de Catalunya va celebrar el passat dissabte 27 de març el segon Seminari de debat que, amb l'objectiu de conèixer i establir criteris entorn la programació de les emissores locals, va portar per títol "*Els magazins a la Ràdio Local*", amb l'assistència d'una trentena de representants d'emissores locals federades. El seminari va tenir lloc a la Facultat de Ciències de la Comunicació de la UAB.

Després d'escoltar els conferenciant, els assistents al seminari de debat es van reunir en una taula rodona per tal de definir les conclusions i establir la viabilitat. Cada participant va exposar els continguts dels magazins que duen a terme a les seves emissores, en el cas que en realitzin. Les conclusions de les jornades van incidir en la necessitat d'adaptar els continguts dels magazins a l'audiència potencial i als recursos humans i tècnics de cada emissora. Així mateix, també es va fer referència a la estandardització del

Manel Ramon i Joan Bril·li, durant el seminari

format magazín dins la radiodifusió en general, i a la ràdio local en particular per l'efecte fotocòpia de la primera. En aquest cas, es va dir que cal aportar noves idees des de la ràdio local per reformar els continguts dels magazins.

També es van fer propostes de cara a les II Jornades de treball que se celebraran la propera tardor. Aquestes propostes demanen dur a terme tallers temàtics (musicals, improvisació, l'entrevista, el reportatge, els concursos

i la participació de l'oient, etc.).

Matilde Delgado, professora del departament de comunicació audiovisual i publicitat de la facultat de Ciències de la Comunicació de la UAB, va fer una exposició general i acadèmica sota el títol "*Els magazins a la ràdio local*", mentre que Joan Bril·li, gerent d'Intracatalònia i exdirector de Ràdio Olot, va parlar sobre "*Una aproximació pràctica al magazín: la realització i la producció*".

El dissabte 22 de maig se celebrarà el III Seminari de debat, que tractarà sobre els

informatius a la Ràdio Local. La primera ponència, titulada "*Els informatius a la ràdio local*", anirà a càrrec de Pere Font, periodista de Ràdio 4-RNE i professor associat de la UAB, i la segona, que porta per títol "*La informació local en etapa d'eleccions municipals*", la pronunciarà Rafael Bigorra, cap de política de Catalunya Ràdio. Aquest seminari, dirigit a les emissores locals federades, es farà a la Facultat de Ciències de la Comunicació de la UAB. ■

✓ Sol·licitud de col·laboracions amb Catalunya Cultura i peticions a Catalunya Ràdio

El president de la Federació d'Organismes i Entitats de Ràdio Local de Catalunya, Manel Ramon, i el coordinador de la Federació, Francesc Tubau, es van reunir el passat 10 de febrer amb el coordinador de Catalunya Cultura, la nova emissora de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió de Catalunya. Durant la reunió es va demanar que els continguts de la nova programació tinguessin en compte la descentralització cultural del país. En aquest sentit, es va oferir la col·laboració de les emissores de la Federació per fer arribar la informació cultural de cadascun dels pobles als quals pertanyen.

D'altra banda, Manel Ramon es va reunir el passat 23 de març amb el director de Catalunya Ràdio, Joan M. Claveguera, per establir possibles línies de col·laboració entre les emissores municipals i les emissores de la Corporació. L'oferiment de les emissores locals com a corresponsalies, ja que són autèntiques coneixedores del territori, va ser alguna de les qüestions exposades.

✓ MATERIAL DE SEGONA MÀ

També es va plantejar l'interès de les ràdios locals per accedir al material de

segona mà de les emissores de la Corporació, així com la inclusió de senyals informàtics en els butlletins horaris de Catalunya Informació, que permetessin l'automatització de les connexions i desconexions de les emissores locals.

Catalunya Ràdio hauria de crear premis envers les emissores locals per premiar la tasca de les ràdios municipals o culturals i també per incentivar la millora del producte radiofònic local en general. A més, hauria de facilitar la intervenció dels seus professionals en els actes formatius, seminaris i jornades de treball que organitza la Federació. ■

Reunió amb la SGAE per reconduir la difícil situació actual

La Federació d'Organismes i Entitats de Ràdio Local de Catalunya es va reunir amb la delegació catalana de la SGAE per tal de regularitzar la situació de les emissores locals associades. A la reunió, a la qual hi van assistir Manel Ramon, president de la Federació, Francesc Tu-bau, coordinador de la Federació, Ramon Muntaner, delegat a Catalunya de la SGAE, i José Luis Atienza, cap de llicències de l'SGAE, es va exposar la necessitat de revisar l'antic conveni signat amb la SGAE. La proposta de revisió vol adequar el pagament dels drets d'autor a la realitat econòmica de les emissores. ■

Proposta de col·laboració amb la D.G. Radiodifusió i TV

La Federació de Ràdios Locals va sol·licitar el passat 23 de març al director general de Radiodifusió i Televisió de la Generalitat de Catalunya, Jordi Alvinyà, la col·laboració de l'entitat en els actes de celebració dels 20 anys de ràdio local. D'altra banda, es va arribar a l'acord d'incloure els *links* de connexió de les emissores locals amb planes web associades a la Federació a la web de la Direcció General de Radiodifusió i Televisió, i a l'inrevés. L'adreça d'Internet de la Direcció General de Radiodifusió i Televisió de la Generalitat de Catalunya és <http://www.gencat.es/dgrtv>. ■

La Federació de Ràdios Locals celebra la Junta General de socis

Reus acollirà el 8 de maig la Junta General Ordinària de socis que tindrà lloc al Palau de Fires i Congressos. Entre els temes que s'hi tractaran destaca la creació de comissions de treball per a temes específics i la renovació de la junta. Després de l'Ordre del dia es farà entrega d'un present a Ràdio Arenys per reconèixer la seva tasca com a primera emissora municipal de Catalunya. El setembre d'enguany farà vint anys. ■

Experts en comunicació coincideixen que és possible una televisió de qualitat i de masses

Va ser a unes jornades parlamentàries sobre mitjans de comunicació audiovisual

JOANA VALLÈS

Fer una televisió pública de qualitat i que tingui una audiència de masses és possible. Aquesta és una de les principals conclusions de les Terceres jornades parlamentàries sobre mitjans de comunicació audiovisual que va organitzar el passat 22 de març el Parlament de Catalunya. A l'edició d'enguany, que va versar sobre el model i el finançament de les televisions públiques a Catalunya, professionals de l'audiovisual, juristes i polítics van debatre sobre els temes que avui estan a la palestra en l'àmbit comunicatiu: el model d'una televisió pública perquè sigui realment un Servei Públic, el mecanisme de control i el finançament perquè sigui competitiva i alhora estigui dins el marc legal de la UE.

Pel que fa al model, els ponents van coincidir que no hi ha un model definit de televisió pública i que cal definir-lo. On no hi va haver tants punts de coincidència va ser en la definició del que ha de ser un servei públic. Mentre que els teòrics es decantaven per un servei de qualitat per damunt de l'audiència, els professionals van apostar per una televisió competitiva, de masses i de qualitat. Dins d'aquest

mateix àmbit, el debat va girar entorn de la tasca dels mitjans públics en la normalització lingüística. Aquesta funció, per a la majoria d'assistents, no ha de ser l'únic objectiu de la televisió catalana sinó que, a més, també ha de procurar la vertebració del mercat audiovisual.

Pel que fa als mecanismes de control d'un mitjà públic, els participants es van decantar cap a un sistema que contemplés la participació en els Consells d'Administració de la societat civil, i no només dels partits polítics. Quant al nomenament del director general de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, alguns dels ponents van opinar que aquesta competència hauria de ser del Parlament de Catalunya i no del Govern de la Generalitat, i que la durada dels càrrecs no hauria de coincidir amb períodes electorals. Augmentar les competències de control del Consell de l'Audiovisual de Catalunya i atorgar-li capacitat sancionadora fou un altre dels punts de coincidència del debat.

On tampoc hi va haver una posició unànime dels participants fou en quin ha de ser el model de finançament dels mitjans públics i en especial sobre la necessitat o no d'implantar un cànon. ■

Granollers acull el 1er Saló dels mitjans de comunicació audiovisuals locals de Catalunya

El certamen s'inclou dins la 49a edició de la Fira de l'Ascensió

REDACCIÓ

La 49a Fira de l'Ascensió de Granollers, que se celebra els propers 13, 14 i 15 de maig, incorpora com a novetat el 1er Saló dels mitjans de comunicació audiovisuals locals de Catalunya per oferir als professionals del món televisiu i radiofònic local la possibilitat de posar-se en contacte amb els diversos sectors implicats.

El director de la Fira 99, Bartomeu Bennàssar, ha declarat a *Antena Local* que **"la idea d'organitzar un pavelló temàtic sobre els mitjans de comunicació audiovisuals locals neix a l'Institut Municipal de la Comunicació, que inclou la ràdio i la televisió municipals de Granollers arrel de l'interès que van mostrar diverses empreses d'aquest sector a la fira**

de l'any passat". Bennàssar diu que l'acollida de la proposta ha estat molt bona per part dels mitjans de comunicació audiovisuals i **"sobretot per part de les entitats que agrupen diversos mitjans municipals, com la Federació de Televisions Locals de Catalunya i la Federació d'Organismes i Entitats de Ràdio Local de Catalunya. Seran dues de les entitats que participaran en les jornades del dijous 13 i el divendres 14. La majoria de mitjans de comunicació han mostrat el seu interès per participar-hi i disposar d'un espai de debat on aportar les seves idees"**. Els objectius del Saló són **"donar a conèixer els mitjans de comunicació audiovisuals, donar-los la rellevància que molt sovint se'ls nega i acostar-los al gran públic"**. ■

Joan Carles Lluch, director de Canal Blau TV

"No pot ser que els grans mitjans s'uneixin i els petits ens quedem aquí tan marginats"

FRANCESC TUBAU/JOANA VALLÈS

Des del passat mes de febrer la comarca del Garraf compta amb una televisió que emet únicament notícies. És la televisió de Vilanova i la Geltrú que ha trencat motlles dins les televisions municipals i que encara vol anar més enllà. La primera fita és treballar en una cadena comarcal de televisions locals; la segona, tot esperant el cable, és crear una xarxa de televisions locals de Catalunya. Al cap del davant hi trobem en Joan Carles Lluch, cap del departament de comunicació de l'Ajuntament de Vilanova, home que sempre ha estat vinculat al món de la comunicació tant local com general.

-Per què heu apostat per un model informatiu? Diuen que sou la CNN del Garraf...

-No, no, com sabeu som molt més modestos. Nosaltres portàvem vuit anys i mig fent televisió local, concretament des de l'any 1990, i vam plantejar-nos canviar l'orientació del nostre model televisiu. El vam orientar cara als nous reptes tecnològics com per exemple el cable. Ara estem a punt de signar un acord amb Cable Televisió de Catalunya per ser una de les 15 primeres televisions a tenir la instal·lació de cable. També en l'àmbit digital terrestre, en el qual estem treballant per al futur. Amb aquests referents, crèiem que la TV local no podia quedar-se tan obsoleta respecte els altres mitjans de comunicació. Vam optar per fer un canal temàtic de notícies ja que la informació local és el principal tresor que té un mitjà local.

-Només emeteu per Vilanova i la Geltrú?

-Emetem per tot el Garraf i part del Penedès. A més, els dilluns, dimecres i

divendres, en una hora determinada, incorporem Maricel TV, la televisió de Sitges, a la nostra emissió. Això ho fem perquè Maricel TV és una de les televisions que es van incorporar després

treballant en una cadena comarcal de televisions locals que puguin avançar en la seva programació sense un establiment de quotes horàries com planteja la llei, sinó establint cadascú el seu paràmetre de treball i la seva funció. Canal Blau TV ha ampliat l'horari de la seva programació des de les nou del matí fins a les dotze de la nit.

-Aleshores teniu espai per a què s'hi puguin incorporar altres televisions?

-Sí, sí. Qui vulgui incorporar-se té la possibilitat de fer-ho. És un fet que el tenim previst així.

-Però aleshores us minvaria espai a Canal Blau TV?

-Bé, però disposem de 9:00 a 0:00 amb ple manteniment d'estructures. En aquests moments, Sitges està fent un quart d'hora cada dos dies. No ho veiem com una qüestió de competència, sinó més aviat un ajut, un ajut mutu.

-Hi ha prou informació per omplir catorze hores de programació?

-Estem fent una mitjana de 125-130 notícies setmanals. Estem a la primera fase perquè en una setmana vam haver d'incorporar la nova tecnologia i els nous periodistes. A la vegada que apreníem com anaven les màquines anàvem aprenent l'organització interna i la manera de com havien de sortir les notícies. A hores d'ara estem acabant d'assumir el repte tecnològic a nivell intern.

-Com s'organitza la redacció de Canal Blau TV?

-Hi ha vuit periodistes, quatre de torn de matí i quatre de torn de tarda. A cada torn hi ha un cap d'emissions, diferent personal tècnic, grafistes, editors amb

L'equip de Canal Blau, en un dels platós

"El nostre territori està "amençat" d'una desestructuració a nivell comunicatiu per les grans cadenes d'arreu de l'Estat i de la comunicació global"

del decret de fa uns anys i en aquests moments no pot emetre. Ara emet tota la seva programació a través de Canal Blau.

-Per tant, reculliu informació de tota la comarca...

-Exacte. El que volem és sumar, mai dividir, ni competir. Per això hem volgut col·laborar amb Maricel TV i estem en contacte amb Vilafranca TV i amb Ribes TV, de Sant Pere de Ribes. El nostre criteri és anar incorporant i anar

ordinador, etc. En total som 20 persones i totes videoperiodistes, és a dir, el redactor és alhora redactor i videoperiodista.

-Què és un videoperiodista?

-Un videoperiodista és el periodista que escull la notícia que ha de cobrir, va a buscar el protagonista, li fa l'entrevista amb la seva càmera, fa el seu "stand-up" al lloc on succeeix la notícia, l'escriu, l'edita, és a dir li fa els talls de so i de veu que pertanyen, l'envia a la ràdio -perquè nosaltres també tenim ràdio i és un sistema mancomunat de notícies- i la passa a l'editor definitiu que l'acaba d'editar per ordinador posant-li la veu i els titulars corresponents. Aquesta és la primera fase perquè més endavant el videoperidista acabarà editant i col·locant la notícia directament a l'ordinador central, que és el que fa l'emissió.

-Aleshores, s'eliminaran tècnics?

-No, els resituem. Hi ha tècnics que estan fent altres funcions. Cada vegada necessitarem funcions més tecnològicament avançades. Nosaltres no hem tret a ningú, simplement els hem recol·locat a diferents llocs per tal que donin el màxim de les seves possibilitats. El periodista fa l'stand-up però a vegades el fa en directe i per tant necessita un càmera i un cap d'emissions. Hi ha actes o rodes de premsa que connectem en directe i necessitem personal tècnic.

-No transformareu el periodista en un multirobot?

-No ho sé. Entenem que un periodista s'ha de valdre per si sol, és a dir, en una empresa tan petita no podem duplicar o triplicar esforços. S'ha de tecnificar, no

exclusivitzar la tecnificació, però sí fer que el periodista sigui part implícita de la notícia. Ens preocupa molt més el tema periodístic que el tecnològic. La tecnologia fa més ràpid i fàcil la concreció de les notícies.

-A grans trets, quina és la programació de Canal Blau TV?

-Cada quart fem un butlletí de notícies. Al matí, fem els titulars de premsa, el temps, l'agenda, la borsa, exposicions, el trànsit, uns microespais de quatre o cinc minuts que es diuen *Perfils* i on entrevistem diferent gent de Vilanova. Fem altres microespais de llibres, de conferències, de rodes

de premsa, de resultats i classificacions esportives, de consells mèdics, de jocs, de música, d'Internet, en definitiva, microespais de temes variats que es van incorporant.

-Com veieu el futur de les TV municipals?

-El futur passa per dos grans camins. Un seria la unificació de les TV municipals arribant a acords de treball conjunt, sense arribar a crear una FORTA. No pot ser que els grans s'uneixin i els petits ens quedem aquí tan marginats. L'altre camí passa per les noves tecnologies. Els mitjans locals poden ajudar a configurar el nostre territori des d'un punt de vista comunicatiu. El nostre territori està "amenajat" d'una desestructuració a nivell comunicatiu per les grans cadenes d'arreu de l'Estat i de la comunicació global. El nostre criteri ens mana ser forts per tal d'estructurar el nostre territori i la nostra cultura. Des de la comunicació local es poden fer moltes coses i per arribar-hi volem aprofitar les noves tecnologies. ■

Vilassar Ràdio completa l'oferta musical amb el programa 'Planet Dance'

L'oferta musical de Vilassar Ràdio (98.1 FM) compta amb el programa *Planet Dance*, especialitzat en música techno i dance. El programa s'emet els dimecres i dijous de 9 a 10 de la nit i és presentat per un dels DJs més joves de l'escena dance nacional, Joanet FM. Segons paraules del conductor del programa, "és molt diferent el programa segons quin dia sigui. Els dimecres punxo música dance més relaxada, potser més comercial, i els dijous poso música techno més maquinera, que és el que més em funciona amb els oients de Vilassar". En conseqüència, l'audiència varia en el nombre de públic i edat. El públic que escolta el programa els dimecres té una edat entre els 18 i els 23 anys, mentre que els dijous, els oients tenen entre els 15 i els 17 anys, i l'audiència puja molt més; els dijous escolten *Planet Dance* més de tres mil persones. El programa compta amb la participació activa dels oients, que demanen les peces musicals per antena. Joanet FM explica que "durant l'hora d'emissió rebem 50 o 60 trucades, de les quals deu o dotze les passo per antena. Crec que 50 trucades en una hora no està gens malament si tenim en compte que som una ràdio municipal". Al principi del programa, Joanet FM presenta les últimes novetats discogràfiques en el món de la música techno i dance, i dóna a conèixer les últimes notícies relacionades amb el gènere. D'altra banda, el presentador de *Planet Dance* reconeix que "l'audiència ha anat en augment a partir del programa que vam fer per commemorar el primer aniversari". Joanet FM és DJ professional, "punxa" a diferents discoteques del Maresme i és col·laborador a Ràdio Hot 70 de Mataró. ■

"La informació local és el principal tresor que té un mitjà local"

UNITECNIC

www.unitecnic.com

enginyeria. instal·lació. integració. distribució. software a mida. claus en mà

Les televisions locals opten per SONY a l'hora de remodelar-se

TV de Badalona i TV Mollet han escollit el format DVCAM

REDACCIÓ

La Televisió Local de Badalona ha començat la remodelació total de les seves instal·lacions i dels equips de

producció per iniciar una nova etapa amb l'objectiu d'oferir una programació més completa i de més qualitat. La direcció tècnica de la Televisió ha escollit el format DVCAM de SONY valorant molt positivament la relació qualitat/preu, el servei associat i l'amplitud de gamma, així com les aplicacions d'aquest format. DB Digital Systems, el distribuïdor oficial SONY, ha portat a

terme la instal·lació d'aquest entorn digital. Els equips subministrats inclouen 3 cadenes de càmeres DXC-327BP, 3 equips ENG model DSR-200P i una edició DVCAM composta de DSR-60P i DSR-

80P. La realització i la continuïtat també es basen en aquest format.

D'altra banda, TV de Mollet també ha iniciat la transició cap a instal·lacions totalment digitals i automatitzades dins un procés que constarà de diverses fases. Així, TV de Mollet podrà accedir als avantatges del format DVCAM tant en qualitat d'imatge com en total compatibilitat amb el material que rep en format DV. Cal recordar que el mostreig 4:2:0 realitzat pels gravadors DVCAM està basat en el Standard DVB (Emissió Digital de Vídeo) per a Europa (sistema PAL de TV). Una altra referència al format DVCAM de SONY és la instal·lació per part del distribuïdor oficial SONY, Unitecnic SA, de tots els mitjans de producció per al nou canal temàtic de Canal Satélite Digital dedicat en exclusiva al Real Madrid C.F. ■

Ràdio Llanereres i Ràdio Salut incorporen tecnologia digital

Les dues emissores han adquirit el sistema SPAI, de Cidec Multimedia

REDACCIÓ

L'emissora municipal de Sant Andreu de Llanereres (107.8 FM) acaba d'incorporar el sistema digital SPAI de Cidec Multimedia. La voluntat de millorar la qualitat de l'emissió continuada, la suma de recursos a l'hora de produir falques publicitàries i "jingles" espectaculars i la

confecció d'un gran arxiu per a categories musicals, ha animat els responsables de l'emissora a decidir-se per aquest sistema, que també incorpora la funció de connexió i desconnexió de forma automàtica amb altres emissores. D'aquesta manera, l'emissora del Maresme dona un pas decisiu cap a la total automatització.

En aquest sentit, Ràdio Salut (89.1 FM), emissora associada a Onda Cero Radio, ha adquirit el sistema de gestió publicitària SPAI de Cidec Multimedia. El programa consta, essencialment, d'una programació de falques (automàtica, manual i amb rotacions), una entrada d'ordres de publicitat, un sistema de facturació i una sèrie de simulacions i llistats. També disposa d'un senzill sistema d'introducció de dades de clients, anunciants, agents i matrícules. Un dels avantatges del sistema és que, mitjançant un mòdem, es poden fer tota mena de consultes del programa, i de manera remota, des d'un altre PC instal·lat fora de les dependències de Ràdio Salut. ■

CIDEC MULTIMEDIA S.L.

C/Beig de Gràcia 55 3er. Badalona 08007

Tel. 93 488 20 11 Fax 93 488 12 06

E-mail: info@cidec.com

http://www.cidec.com

SPAI

Sistema de
Gestió
d'Àudio
Professional

Avís per a navegants...catalans

L'associació Softcatalà presenta *El Navegador*, traducció catalana del *Netscape Communicator*

DAVID DE MONTSERRAT

Confiança en el país. Aquest és el motiu que ha encoratjat l'associació Softcatalà a l'hora de traduir programes informàtics al català amb la intenció de normalitzar-ne l'ús en un sector on gairebé era inexistent.

Softcatalà es va presentar en societat l'octubre de 1998 amb la traducció catalana de la versió 4.03 del *Netscape Communicator* coneguda com *L'Almogàver*, nom que en versions posteriors es convertiria en *El Navegador*. Des del principi es va entendre que el navegador *Netscape Communicator*, que permet, entre d'altres opcions, visualitzar pàgines web, era, segurament, el producte més emblemàtic d'Internet, i que una versió en català seria un bon començament per tal de normalitzar l'ús del català entre els usuaris.

Aquesta iniciativa va coincidir amb l'anunci de Netscape, des de Califòrnia, que posava a disposició dels internautes

el codi font del *Communicator*. La lliure manipulació del codi va permetre que l'equip de Softcatalà en desenvolupés la versió catalana, sota la supervisió dels tècnics nord-americans, que en tot moment han homologat la nostra feina.

Gràcies al treball en xarxa que desenvolupa un equip d'informàtics, traductors, dissenyadors gràfics i periodistes, Softcatalà manté un ritme de treball que li permet haver traduït la versió 4.51 de *El Navegador* abans que no sortís la versió en castellà, trencant així la tendència massa habitual que deixava endarrere les ínfimes versions catalanes de certs productes. De fet, després de les versions anglesa, francesa, alemanya i japonesa, la catalana és la cinquena d'arreu del món.

Com que la qualitat dels productes informàtics que es tradueixen ve garantida per les empreses productores, Softcatalà centra bona part dels seus esforços a reflectir aquesta qualitat en la vessant lingüística. Gràcies a la

col·laboració de l'Institut Joan Lluís Vives, que agrupa setze universitats dels Països Catalans, *El Navegador* gaudeix d'una revisió terminològica que ha donat com a resultat un glossari de termes relacionats amb la informàtica i Internet, el qual, juntament amb altres iniciatives, pot servir de referència.

La confiança en el país s'ha vist recompensada, doncs, amb una gran acollida per part dels usuaris catalans. La web de Softcatalà ha superat, en cinc mesos, 120.000 visites, cosa que s'ha traduït, per una banda, en milers de descàrregues de *El Navegador*, i per l'altra, en el fet que entitats d'estalvi com ara la Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona, la Caixa de Manresa o Banc Sabadell, o institucions com la Diputació de Girona, hagin inclòs aquest programa en edicions de CD-ROM.

Això demostra la viabilitat del català dins el mercat del programari informàtic, per la qual cosa Softcatalà ja treballa en la traducció d'altres productes. ■

Biblioteca

-OLIVA, Lúcia i SITJÀ, Xavier; **Les notícies a la televisió**. Instituto Oficial de Radio y Televisión, 1996 (2ª edició). 223 pàgines.

Manual dedicat íntegrament a les tècniques de redacció i producció de notícies per al mitjà televisiu. Lúcia Oliva i Xavier Sitjà són els primers periodistes catalans que han treballat en la teoria d'aquest tema, amb l'objectiu d'aconseguir una harmonia precisa entre la imatge i la paraula. En el llibre s'explica quines paraules s'han d'utilitzar, com construir una frase i com ordenar els paràgrafs per fer més comprensible una notícia. La conjugació correcta entre el text, la imatge i els gràfics és un dels aspectes més importants pels quals ha de vetllar un periodista si vol dur a terme el seu principal objectiu: comunicar

-RIVIÈRE, Margarita; **El segundo poder**. El País Aguilar, 1998. 296 pàgines.

La periodista Margarita Rivière conversa amb 54 informadors i comunicadors de diversos països sobre els canvis del periodisme actual. Destaquen les entrevistes a Umberto Eco i Hans Magnus Enzensberger, i els diàlegs amb periodistes espanyols. Les converses evidencien les debilitats, el poder i la influència dels mitjans de comunicació.

-NISBETT, Alec; **El uso de los micrófonos**. IORTV, 1993 (2ª edició actualitzada). 180 pàgines.

Conèixer la varietat de micròfons i saber-los utilitzar per a cada treball és l'objectiu d'aquest manual especialitzat. L'obra descriu el so en general i parla de la utilització del so monofònic a la ràdio, a la televisió i al cinema. També parla sobre l'equilibri entre la música i la paraula o el tractament correcte als problemes de gravació simultània entre la imatge i el so.

-ARQUIMBAU, Miquel; **Memòries de Radio Juventud**. Diputació de BCN / Col·legi de Periodistes de Catalunya, 1999. 140 pàgines.

El número 26 de la col·lecció "Vaixells de paper" està dedicat a recordar una emissora que, nascuda sota la protecció d'un règim dictatorial, es va convertir en una fruita tòxica per aquells que l'emparaven i en l'escola on es va formar bona part de les primeres figures de l'actual món radiofònic català.

-MARQUEZ BERRIOS, Juan; **Maquillaje y caracterización**. Publicaciones Instituto Oficial de Radio y Televisión. Unidad didáctica 100. 50 pàgines.

Conjunt de suggerències i consells de caràcter pràctic destinat a totes les persones que s'inicien en la professió de maquillatge dins el món de la televisió. Aquesta unitat didàctica conté els principis bàsics sobre maquillatge i caracterització.

APLICACIONES Y SERVICIOS DE AUDIOTEX

**ADEPTEM LES NOVES
TECNOLOGIES A LES
NECESSITATS DEL MERCAT.**

**OFERIM SERVEIS
TELFÒNICS I DE
TELECOMUNICACIÓ.**

AUDIOTEXT

Audiotext és un sistema d'atenció telefònica automatitzada i interactiva. Ofereix informació audible que s'accedeix a través d'un telèfon conveccional gestionat mitjançant un sofisticat sistema informàtic.

TELEMÀRQUETING I SERVEIS MIXTES

Amb telemàrqueting oferim atenció personalitzada mitjançant equips de teleoperadors que ofereixen múltiples possibilitats.

Quant a serveis, disposem de tecnologia necessària per combinar els sistemes d'Audiotext i Telemàrqueting.

Cada servei és personalitzat: atenem les necessitats del client i ens adequem a l'estratègia de la promoció.

ADAPTACIÓ DELS NOSTRES SERVEIS A LES
INSTITUCIONS I ALS MITJANS DE COMUNICACIÓ LOCAL

TELEMÀRQUETING

Atenció personalitzada:

- Gestió automàtica de cues d'espera.
- Salutació i fitxa personalitzada per a cada campanya.
- Fitxes de gestió de dades amb control de repeticions, incidències, etc.
- Captació il·limitada de dades.

Serveis mixtes:

- Combina els servis d'Audiotext i Telemàrqueting en una mateixa campanya.
- El servei no comunica mai.
- Atenció telefònica fora dels horaris habituals (nit i festius).

Aplicacions:

- Tele-enquestes personalitzades.
- Informació general o puntual.
- Bústia de veu.
- Prospecció d'audiències.
- Accions promocionals.

Posi's en contacte amb nosaltres per concertar
una visita personalitzada.
També pot demanar informació a la Federació de Ràdios Locals.

AVENTATGES
DEL SERVEI
AUDIOTEXT

=

SERVEI
24 HORES AL DIA
365 DIES

=

OPTIMITZACIÓ
DE
COSTOS

=

ATENCIÓ
SIMULTÀNIA DE
GRANS VOLUMS
DE TRUCADES

=

PROSPECCIONS
DE MERCAT
ACCIONS
PROMOCIONALS
TELE-ENQUESTES

Caballero 76, 2n 4a
Barcelona 08029

Tel. 93 322 09 67
Fax 93 410 95 96

Uns retalls d'història (II)

LLUÍS BERNABÉ

Adolph Zukor, immigrant hongarès, fou propietari d'algunes sales d'exhibició, i després fundador i propietari de la productora independent Famous Players. L'èxit d'aquesta productora neix de la creació d'estrelles de cinema, invent que ha arribat fins avui conegut com l'star-system.

El 1916 es fusionen la Famous Players i la Lasky Feature Play Company. Es converteixen en la companyia de producció i distribució més gran del món. Zukor ocupa la presidència i Jesse Lasky la vicepresidència de la nova companyia anomenada Famous Player-Lasky. Aquell any neixia l'empresa que es convertiria en la Paramount.

Durant els anys 20 es van consolidar l'estructura econòmica i organitzativa

del cinema. Després de l'aparició del cinema sonor es comencen a configurar les que seran les grans companyies del cinema mundial: Paramount, MGM, 20th Century Fox, Warner Bros, RKO, i les Columbia, Universal, United Artists.

El període entre els anys 1932 i 1948 són els més puixants d'aquestes companyies, i just quan viuen moments de gran esplendor, la Cort Suprema dels EUA decreta la il·legimitat de les empreses que uneixen producció, distribució i exhibició.

Hollywood va adaptar un sistema industrial de producció basat en l'alta especialització del treball. Amb l'arribada de la televisió, es va veure obligat a renovar les estructures de producció, però la infraestructura industrial ja estava establerta i consolidada. La televisió va facilitar l'aparició de productores independents i

la reconversió de les grans, les quals es van afiançar en el control de la distribució. Per aquest motiu, durant els anys 70, i malgrat els canvis accionaris de la dècada dels 80, Hollywood va consolidar el seu domini en el panorama actual.

A Europa, l'estructura més artesanal i fragmentada davant de les grans societats de distribució, les tendències de concentració de l'esforç productiu dins les fronteres, i la diversitat d'idiomes i cultures, no ha facilitat la creació d'una indústria competitiva davant les productores nord-americanes. Malgrat els intents que s'han fet, tant públics com privats, no han estat suficients per canviar aquesta inèrcia i fer front al gegant estadunidenc. Però hem de continuar treballant amb aquesta fita per tal de poder fer arribar al món tot allò del que siguem capaços de crear. ■

SPAI 4.0, el sistema de gestió d'àudio professional, entra amb força a les emissores locals

Ràdio Calella i Nova Ràdio Lloret valoren el sistema de **CIDEC**

SPAI 4.0 és una aplicació dissenyada amb l'objectiu de mostrar-se a l'usuari d'una manera atractiva i fàcil de manejar. El sistema permet treballar amb Disc Dur, Multireproductor, o la connexió d'ambdós. És compatible amb tots els Jukebox del mercat i la flexibilitat de Hardware admet fins a 4 targes d'àudio per a cada PC. L'emissió es pot realitzar en directe o automàticament. Es pot programar el començament de l'emissió i fer connexions i desconnexions a l'hora indicada. En quant a la gestió de falques publicitàries, SPAI 4.0 proporciona un sistema complet de programació, emissió i facturació.

Parlem amb Josep Pous, director de Ràdio Calella, i Josep Altafulla, coordinador de Nova Ràdio Lloret-la ràdio de Lloret de Mar; dues emissores locals que han incorporat el sistema SPAI 4.0 de CIDEC des de fa prou temps com per fer-nos una valoració. Ràdio Calella utilitza l'SPAI 4.0 en la producció diària de 24 hores de ràdio. Segons Josep Pous, "el sistema SPAI 4.0 de CIDEC té tot el que necessita una emissora municipal. Conec altres productes semblants que tenen moltes possibilitats, però a les emissores locals que funcionen d'una forma autònoma no

ens serveixen. SPAI 4.0 té tot el que necessitem; ni més ni menys". Ràdio Calella va incorporar l'SPAI 4.0 el setembre de l'any passat i Pous diu que "durant aquest temps el sistema ha evolucionat amb més prestacions i és d'un funcionament molt simple. CIDEC està constantment atent a les demandes de les emissores i automàticament es posen a treballar.

Per la seva part, Josep Altafulla, que fa 4

mesos que disposa de l'SPAI 4.0 de CIDEC, comenta que en aquest temps curt que fa que treballem amb l'SPAI 4.0 "ens ha solucionat la forma de treballar al cent per cent. L'emissió de publicitat i el sistema de facturació facilita la gestió i, un cop familiaritzat amb el sistema, és increïble les prestacions que pot donar".

La programació de Nova Ràdio Lloret es basa en la radiofórmula musical dins l'horari més comercial i la resta de programació, fins a les dotze de la nit, la formen programes de contingut.

A l'hora de valorar la relació qualitat-preu-servei tècnic, Josep Altafulla manifesta que "és el més important a l'hora de comprar i en el cas de l'SPAI 4.0 la considerem molt bona. Cal valorar molt especialment el servei tècnic de postvenda, amb la garantia que és un producte que sempre estarà vigent pel seguiment que fa la marca".

CIDEC Multimedia, S.L. és una enginyeria especialitzada en la realització de projectes especials i automatitzacions en el sector del Audio & Vídeo. ■

Discografia

ELS PETS presentaran la *Gira 1999*, i el seu nou disc, a la vila de Bellpuig

L'Ajuntament i la ràdio municipal de la vila han organitzat una sèrie d'activitats en honor del grup de Constantí

JORDI GUASCH I TARDÀ,
DIRECTOR DE RÀDIO BELLPUIG

Aquest mes d'abril, el grup de rock català ELS PETS comença el seu camí vers la música del canvi de segle. Després d'uns mesos de silenci i reflexió, ELS PETS tornen amb noves formes musicals i nova imatge.

El dia de Sant Jordi sortirà al mercat el seu nou treball i durant l'última setmana de mes realitzaran una estada a la comarca de l'Urgell. Concretament, la presentació en societat de la *Gira 1999* i del nou treball musical d'ELS PETS, es realitzarà el dia 30 d'abril a la vila de Bellpuig. Una gira que els ha de portar als diversos indrets del territori català presentant un disc que aporta una orientació més "adulta" i més "reflexiva" que els anteriors.

El primer concert de ELS PETS es realitzarà al poliesportiu de Bellpuig per

desig dels seus components. Lluís Gavaldà, Joan Reig i Falín Cáceres han sintonitzat sempre molt bé amb Bellpuig, i amb tota la seva gent, fins al punt de negar-se a presentar la seva *Gira 1999* a llocs tan rellevants com el Palau Sant Jordi o l'Estadi Olímpic de Barcelona.

Durant aquests darrers anys, ELS PETS han efectuat diversos concerts a Bellpuig i, l'any 1997, l'Ajuntament de Bellpuig i les diverses entitats socials, culturals i esportives de la vila els van atorgar el PREMI ESTEL (destinat a reconèixer accions i actituds positives de persones i col·lectius en favor de la llengua i de la cultura catalanes).

El nou disc va començar a sorgir a l'estiu, quan els seus components varen donar forma a les lletres de les diferents cançons. Aquests darrers mesos han realitzat els últims arranjaments musicals del disc a Itàlia.

Amb motiu de la visita de ELS PETS, la regidoria de cultura de l'Ajuntament de Bellpuig i la direcció de l'emissora de ràdio municipal (Ràdio Bellpuig-107.3 FM) han confeccionat un conjunt d'activitats que giraran entorn de la cultura i la música catalana: conferència de premsa, signatura de discs, etc. A més, les activitats estaran obertes a la participació dels diversos mitjans de comunicació provinents de tot Catalunya. ■

Ràdios locals de La Selva i el Maresme encarreguen un disc compacte de sardanes

Les peces són inèdites i dedicades a les poblacions de les emissores

REDACCIÓ

Les emissores municipals de Lloret, Blanes, Tordera, Palafolls, Malgrat, Santa Susanna, Pineda i Calella s'han posat d'acord per treure al mercat un CD de sardanes amb temes que no s'han enregistrat mai i dedicats a les poblacions mencionades. El disc tindrà setze composicions, dues per cada població, i portarà per títol "*La sardana uneix*". La idea va sortir del sopar que anualment celebren els responsables dels programes sardanistes d'aquestes emissores i van escollir la Selvatana per gravar el treball als Estudis Toni París de Girona.

Les sardanes escollides són: *Amics de Lloret*, de Martirià Font, i *Festa de Santa Cristina*, de Melcior Montero, per Ràdio Lloret; *Encant blanenc*, de Xavier Forcada, i *Sa Forcanera*, de Salvador Dabau, per Ràdio Blanes; Ràdio Tordera ha escollit *Matí de sardanes*, de Joaquim Soms, i *Records de Gelpí*, de Josep Maria Tarridas; Ràdio Palafolls ha optat per *Maria de Palafolls*, de Joaquim Soms, i *Felicitats*, de Ricard Viladesau. Les sardanes *Montagut*, de Pep Busquets, i *Malgrat, aniversari daurat*, de Carles Sagarra són per Ràdio Malgrat. La ràdio municipal de Santa Susanna ha escollit *Sardana de germanor*, d'Antoni Albors, i *Marinesca*, de Ricard Viladesau. Ràdio Pineda ha demanat la gravació de *Que bonica és Pineda* i *La flor de Catalunya* de Lluís Carretero. I, finalment, Ràdio Calella participa amb *Bressol d'aplecs*, de Tomàs Gil, i *Nosaltres*, de Florenci Trullàs. L'enregistrament del CD "*La sardana uneix*" té el patrocini dels Ajuntaments que gestionen les emissores esmentades. ■

catalonia net

Dóna a conèixer la teva emissora a Internet

<http://www.catalonia.net>

MicroArt

L'ART DE LA TECNOLOGIA

CALABRIA, 175
08015 BARCELONA

932 266 431

Producció de publicitat de qualitat amb mitjans accessibles

El mercat ofereix tecnologia punta a l'abast de tothom

DAVID GONZALEZ

Ja fa unes quantes setmanes que vam presentar aquesta secció. La nostra intenció és que, després d'unes revistes més, tots els directors, locutors o tècnics tinguin una mica més clares quines son les possibilitats de la informàtica aplicada a l'emissió i producció d'anuncis publicitaris.

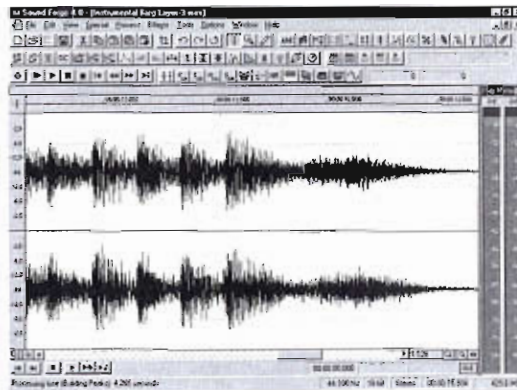
En aquest número presentem dues bones i econòmiques aplicacions destinades a l'emissió i producció d'anuncis per a les ràdios amb un pressupost modest, però amb ganes de treballar professionalment. De programes per gravar i produir els anuncis n'hi ha molts i de molts tipus, però la nostra filosofia és sempre treballar amb pocs diners i sempre intentant una bona utilització.

Us recomano un programa que es diu Sound Forge, aplicació de les més potents del mercat -el seu preu també, però considero que val la pena gastar-se una mica més en el programa per gravar i produir anuncis perquè aconseguirem uns resultats impressionants -i fins que no el dominem passaran uns quants mesos. Si voleu instal·lar una versió demo d'aquest magnífic programa teniu diverses opcions:

1- En la revista PcActual del mes de març de 1999 trobareu un CD-Rom carregat de programes d'àudio i l'última versió del Sound Forge 4.5. Poseu el CD-

ROM al vostre ordinador i instal·leu el Sound Forge.

2- Si teniu Internet, i no voleu gastar els diners comprant la revista, podeu descarregar una versió demo de la següent adreça: <http://www.sfoundry.com> o enviar un e-mail a

: sales@sfoundry.com

He escollit aquest programa d'edició d'àudio per la senzilla raó que és una aplicació que demostra les seves possibilitats cada vegada que es fa un anunci. És capaç de posar infinitat d'efectes a les nostres falques i donar un aspecte professional a les nostres produccions. Segur que us sorprendrà. També podeu intentar trobar una versió del rival del Sound Forge, el CoolEditPro, una altra aplicació per editar àudio amb molts efectes i la possibilitat de gravar fins a 64 pistes d'àudio.

Una vegada enllestit el tema de l'editor

d'àudio que farem servir per a les nostres falques arriba l'hora de decidir quin serà el nostre programa per disparar els anuncis en directe. A unes quantes emissores de Catalunya, entre d'altres Ràdio Platja d'Aro, hi ha instal·lat un programa que es diu WaveCard. Aquesta aplicació és fiable, ràpida i barata i, a més a més, és capaç de reproduir dos arxius d'àudio a l'hora o més.

Aquest programa el podeu demanar com a versió demo a Telecom Audio i Video de Girona (Telf- 972.244139). Us faran arribar una còpia i vosaltres mateixos podreu decidir si us convé o no. Sens dubte hi ha molts de programes com aquest, però la dificultat està en trobar-los. Si dediqueu unes hores a buscar per Internet segur que en trobareu un bon grapat de programes de totes les mides, idiomes i possibilitats. Avui hem vist una bona possibilitat per funcionar professionalment amb un pressupost modest.

En el pròxim número parlarem de com connectar un ordinador que estigui a l'estudi de gravació, i un altre al d'emissió, per poder gravar anuncis sense cap desgast de so i el puguem tenir a punt per disparar-lo a l'estudi d'emissió en pocs segons.

No dubteu en fer-me un truc si teniu cap dubte o suggeriment. Us recordo els meus números de telèfon 972-838242/ 972-826677.

Fins aviat... ■

SERVEI DE TELECOMUNICACIONS

Instal·lació, reparació i manteniment
Torres, sistemes radiants i enllaços

Tel. 93 373 88 72
Fax: 93 477 10 42

Correu electrònic:
stam@mx2.redestb.es

Major, 76
08970 SANT JOAN DESPI

DSR-300P. El Camcorder con el que quedará bien en cualquier situación.

El nuevo DSR-300P es el único camcorder que puede utilizar en todas las ocasiones. Porque cubre el abanico más amplio de posibilidades: desde el reportaje social hasta el periodismo electrónico, desde los reportajes informativos (ENG), hasta los documentales. Con un DSR-300P podrá cubrirlo todo.

Y usted sólo. Porque es tan portátil (sólo pesa 5,7 kg. con objetivo y batería) que resulta ideal para que lo utilice una sola persona.

Por supuesto, está lleno de ese tipo de cosas que nos hacen la vida un poco más fácil, como los menús de control accionados mediante jog dial y el Clip-Link para marcar los puntos inicial y final de cada toma. Y también nos hacen la vida más cómoda, como la exclusiva hombrera ergonómica Dyna-Fit, o las baterías de iones de litio, con las que conseguirá más autonomía que con cualquier otro camcorder.

Como es lógico siendo un camcorder Sony, la calidad de imagen es realmente sensacional. Las características específicas como TruEye y Dynalatitude se combinan con un captador CCD Power HAD IT de media pulgada, para obtener un nivel de smear reducido y una sensibilidad excepcional. Resumiendo: imágenes tan claras como usted necesite.

El nuevo DSR-300P de Sony. Sea cual sea su trabajo, lo tendrá todo.

Antes de adquirir un equipo con formato DV, solicitenos un ejemplar GRATUITO de nuestro manual "20 Preguntas". Verá cómo encuentra una solución DVCAM a su medida.

SONY

DVCAM

Envíenos ya sus datos por: tel. 902 41 51 61 fax 93 402 67 33
e-mail: bpe.esp@ccmail.eu.sony.co.jp

Sony, DVCAM, TruEye, Dynalatitude, Power HAD, ClipLink y DynaFit son marcas registradas de Sony Corporation, Japón

